Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.

Termen:-In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar alle stoffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.

*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

De Zuid-Afrikaan.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

*** Single Paper 8 pence.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. Charles Barber, Bloemfontein, De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. P. H. Ley, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg; De Hr. D. Blanckenberg, Cradock; De Hr. F. A. Swemmer, George; De Hr. Jan de Villiers, Graaff-Reinet; De Hr. D. A. de Villiers, Paarl; De Hr. R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ——, Somerset; De Hr. H. L. de Lange Van, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. J. B. Auret, Richmond; De Hr. J. M. van den Berg, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Addey, Wagenmakersvallei, achter Paarl; De Hr. P. G. Meiring, Worcester.

DEEL XX. MAANDAG DEN 2 JULY 1849. No. 1419.

ONMIDDELYK

OVERTUIGDE MISDADIGERS.

DE LAATSTE HOOP DER KOLONISTEN, *verongelykt en verlaagd* door den Secretaris voor de Kolonien, en zonder hoop van bescherming van het plaatselyk Gouvernement,

De Gelofte,

"Om niet te bezigen, en alle omgang te vermyden met degenen die overtuigde Misdadigers onder vonnis van transportatie bezigen," *LIGT TER TEEKENING VAN ALLE TROUWE MENSCHEN, in de Koopmans Beurs, op het Stadhuis, de Banken, Assurantie Kantoren, en alle andere plaatsen van besigheid in deze Stad.*

Den 22 Juny 1849.

OVERTUIGDE MISDADIGERS.

EENE PUBLIEKE BYEENKOMST van de Ingezetenen van de Kaapstad en hare nabyheid zal in de Koopmans Beurs, Kaapstad, worden gehouden, op

WOENSDAG,

DEN 4 JULY, AANSTAANDE,

TEN 10 URE 's MORGENS,

ten einde eene Petitie aan Hare Majesteit de Koningin en beide Huizen van het Parlement te ontwerpen, ter vernietiging van de Order in Rade, waardoor deze Kolonie eene Strafplaats wordt gemaakt.

Kaapstad, 20 Juny 1849.

☞ *De handelingen zullen bestierd worden in beide talen HOLLANDSCH en ENGELSCH*

Op last van het Anti-Bandieten Genootschap,
J. B. EBDEN, Voorzitter.

SPAARBANK.

OP eene Byeenkomst van het Committee van Bestuur van de Kaap de Goede Hoop Spaarbank, gehouden op Zaturdag den 23 Juny 1849, werden de volgende Resolutien eenparig genomen :—

I. Dat, de invoer van overtuigde Misdadigers, verlof-kaartjes hebbende of anderzins, beschouwende als een by uitstek groot kwaad,—BESLUITEN,—dat zy geene beleeningen geven zullen aan eenig persoon, direct of indirect aanzoek doende om de diensten van, of bezigende eenig zoodanig overtuigde Bandiet; en dat zy inroepen zullen eenige beleening welke vroeger mogte zyn bekomen geworden door eenig persoon aldus aanzoek doende om, of bezigende eenig zoodanig overtuigde Bandiet.

2. Dat geene deposita direct of indirect aangenomen zullen worden van eenig overtuigde Misdadiger in deze Kolonie ingevoerd, of van eenig persoon aanzoek doende om of bezigende eenige zoodanige Misdadiger.

Op last van het Committee van Bestuur,
J. T. JURGENS, Sec.

Westelyke Provincie Bank—Paarl.

PUBLIEK BERIGT.

KRACHTENS Resolutien, eenparig genomen op eene Buitengewone Byeenkomst van Directeuren, op Heden gehouden—zal geen onderhandeling aangegaan worden met, noch eenige rekening gehouden voor iemand die aanzoek doen zal om of in zyne dienst nemen, eenige overtuigde Misdadigers, of die zyn invloed gebruiken zal ter hunner verspreiding.

In het kort werd besloten, in elke byzonderheid intestemmen met de maatregelen door soortgelyke instellingen in de Kaapstad genomen.

De Bank zal op den 4de gesloten zyn, ten einde allen instaat te stellen de PUBLIEKE BYEENKOMST bytewonen, over het alles omvattend onderwerp van Bandietenschap, op dien dag in de Kaapstad te worden gehouden.

J. R. ZEEDERBERG, President.

Paarl, 28 Juny 1849.

EXECUTEURS KAMER.

IN eene Byeenkomst van Directeuren, gehouden den 27 Juny 1849,

IS BESLOTEN :—

Dat geen aanzoek om beleeningen door de Directie zal worden aangenomen van eenig persoon of personen, die gebruiken of in zyne of hunne dienst zal of zullen nemen Bandieten die eerlangs in deze Kolonie zullen worden ingevoerd, en dat alle beleeningen reeds aan zoodanig persoon of personen, vroeger verleend, dadelyk zullen worden ingeroepen

C. J. C. GIE, Secretaris,

Z. A. Privaat Weduwen Fonds.

GEENE aanzoeken voor Beleeningen, van eenig persoon of personen, die aanzoek doen mogten om of in dienst nemen, eenige der overtuigde Misdadigers, die in deze Kolonie staan te worden ingevoerd, zullen in aanmerking worden genomen; en alle gelden reeds uitgezet aan en verschuldigd door zoodanig persoon of personen die aanzoek doen zal of zullen om, of in dienst nemen eenig overtuigde Misdadiger of Misdadigers of personen verlof-kaartjes houdende, zullen dadelyk worden opgezegd.

Op last van Directeuren,
J. C. GIE, Mz., Tresaurier.

Kaapstad, 27 Juny 1849.

Z. A. ASSOCIATIE.

OP eene Algemeene Byeenkomst van de Leden van de Z. A. Maatschappy van Administratie en Boedelberedding, gehouden op ZATURDAG, den 30 Juny 1849, werd de volgende Resolutie eenparig genomen :—

Dat, de invoer in deze Kolonie van overtuigde Misdadigers, met verlof-kaartjes of anderzins, beschouwende als een zeer groot kwaad, de Byeenkomst besluit—Dat deze Maatschappy geene beleeningen geven zal aan eenig persoon direct of indirect aanzoek doende om de diensten van, of eenige zoodanige overtuigde Misdadiger bezigende, en dat dezelve inroepen zal, eenige Beleening welk vroeger mogt zyn bekomen door eenig persoon, aldus verzoekende om, of eenige zoodanige overtuigde Misdadiger bezigende;—En dat deze Maatschappy niet handelen zal, of blyven handelen, als Agent voor eenig persoon aldus verzoekende om of in dienst nemende eenig zoodanig overtuigde Misdadiger.

J. DE WET, Secretaris.

ZUID-AFRIKAANSCHE MAATSCHAPPY

VAN

Administratie en Boedelberedding.

BY gelegenheid van de publieke Byeenkomst, op aanstaande WOENSDAG den 4 dezer, zal het Kantoor dezer Maatschappy gesloten zyn.

J. DE WET, Sec.

Kaapstad, den 30 Juny 1849.

OPENBARE BYEENKOMSTEN tot Gebed en Verootmoediging, met betrekking tot de Vreezelyke Bezoeking waarmede deze Kolonie wordt bedreigd, zal, zoo God wil, gehouden worden in het ZUID AFRIKAANSCH ZENDELING GESTICHT, Langestraat, op MORGEN, (Dingsdag) den 3den July.

De Godsdienst welke in de Hollandsche taal gehouden zal worden, zal beginnen ten 4 ure 's NAMIDDAGS, en die in het Engelsch ten half 7 ure 's AVONDS.

Leeraren van onderscheidene gezinden zullen voorgaan in den Gebede.

De Wedloop Uitdaging aan Swellendam.

£150 ZYN in handen van den Ondergeteekende gedeponeerd door den Heer BOOTS, ter bestryking van de uitdaging door de Kaapsche Paarden, gedaan aan de Swellendamsche Paarden, de byzonderheden waarvan reeds twee malen verschenen zyn in *De Zuid-Afrikaan.*

£50 zyn mede ingezet, als een Weddenschap, dat de *Swellendamsche Renbaan,* welke de Paarden in Maart ll. geloopen hebben, veel korter was, dan de opgegeven afstand, naar dezelve onnauwkeurig gemeten is.

De Uitdagingen en de Weddenschap zyn open tot den 1 Augustus 1849

H. CRIGHTON, Sec, Z. A. Turf Club.

£2000.

DE Ondergeteekenden zyn verlangend bovengemelde som uittezetten onder eerste verband van Vastgoed in de Kaapstad. Op geen aanzoek om een minder bedragen zal acht gegeven worden.

McDONALD, BUSK & Co.

16 en 17 Burgstraat.

SCHRYFBEHOEFTEN ENZ.

OP MORGEN (Dingsdag) den 3 July, zal de Heer CAUVIN op de Parade verkoopen, eene hoeveelheid, Schryfbehoeften en andere Artikelen, per *Jane Pirie,* bestaande in :—

Schachten, Speelkaarten, wandel Rottings en Stokken, 1 kast prachtige Glazen Kagchel Ornamenten, eenige kasten Spermkaarzen, 1 kast gealepen Wynkelkjes en Karaffen, enz. enz.

Alles zonder Reserve.

FOOLSCAP EN POSTPAPIER.

OP de Verkooping van Schryfbehoeften, te worden gehouden by den Heer L. P. CAUVIN, op MORGEN OCHTEND, zal de Ondergeteekende verkoopen een faktuur van bovenstaande Papier, (extra kwaliteit) ex "Jane Pirie."

C. L. HERMAN.

Ontvangen per de "Kaapstad."

PAARL Gort, Azyn, Anjovis, Haring, gerookte Zalm, Atjar, Brandewyn, Vruchten, Mineraalwater, Pruicesse Bier, Likeur, Jenever, Glaswerk, Yzerwerk, Tafellinnen, Gryneu, Polamietes, Leidsch Laken, roode Baai, Flennel, witte Baai, Molton Dekens, Leidsche wollen Dekens, 30 dms. Zeildoek, en differente katoenen en wollen Goederen.

O. J. TRUTER.

No. 20 St. Georgestraat.

Spaansch Schip "Zafiro."

OP VRYDAG, den 6 July aanst., te 2 ure 's Namiddags, zal aan het Noorder Hoofd, door den Hr. R. J. JONES, worden verkocht, voor rekening van wien het aangaat.

Het Hol, de Masten, Sparren, Zeilen en Touwen, van gemeld Vaartuig.

Alsmede omtrent 100 ton Ballast, alsmede Staaf en oud Yzer.

THOMSON WATSON & Co., Agenten.

Lading naar Cadix.

TENDERS zullen ontvangen worden tot op den middag van DONDERDAG, den 5 July, ter vervoer van *hier* naar *Cadix,* van zoodanig gedeelte van de lading van het Spansch Schip *Zafiro,* als onbeschadigd zal worden bevonden, bestaande in gewigt en maat Goederen, *begroot op omtrent* 600 *ton,* eene specificatie waarvan te bekomen is by de Ondergeteekenden.

Alsmede voor de passagie van Kapitein TUTON, de Officieren en Passagiers, 10 in getal, en 33 Zeelieden, buiten de Provisien.

THOMSON, WATSON & Co.

Kaapstad, 2 July 1849.

THOMSON, WATSON & Co.,

LANDEN NU

Ex "OCHTERTYRE."

EN andere late aankomsten, en hebben te koop aan hunne Pakhuizen :

STAAF en HOEPEL YZER en KLINKNAGELS
GEWEREN en HAGEL,
Paarden Hoeven,
Graven No. 4,
PLOEGSCHAREN,
Ploegen en Eggen,
Tuinharken,
Zeeppotten,
DEELEN, van verschillende lengten,
Stokholmsche Teer,
Zadels en Toomen,
Porter Kurken,
Tafelmessen en Vorken,
WAGENZEIL,
Kar en Scheeps-Zeil,
Zakkengoed en Gruanzakken,
Hessians ed Osnaburghs,
Gryze Punjums en Voerchets,
WITTE PATNA RYST,
Mauritius en Broodsuiker,
Knopjes en Orange Pekoe Thee,
ALLSOPPS ALE,
Edinboro Ale,
WHITEBREAD'S Ale en Porter in fust,
Black's Sherry en Port,
Dito Champagne,
Likeuren en Spenglers Jenever.

ALSMEDE EEN ASSORTEMENT

FYNE en FANCY GOEDEREN.

13, Heerengracht.

DE Heer R. J. JONES, zal op aanstaande DONDERDAG MORGEN, den 5 JULY, ten 10 ure, aan het Customhuis verkoopen (*indien het weer gunstig is*), de volgende KOOPWAREN :—

10 Pypen Spiritus, 50 pCt. overproef,
47 Oxhoofden extra Cognac Brandewyn,
51 1 doz kastjes do. do. in heele en halve bottels,
10 Oxhoofden } witte Wynazyn.
14 kwartvaten }
150 Blikken Sardynen,
111 Kastjes Likeur, als: Frambozen, Kers en Ratafia, 8 kastjes elk bevattende 140 lbs. blikken Suikergebak, als, Peperment, Brilliant, Coriander en Amandelen.
1 Baal Kurken, (15,000)
54 Kasten Ruiten,
3 do. 20 x 18
5 do. 20 x 14
5 do. 18 x 12
5 do. 16 x 12
10 do. 14 x 12
26 do. 12 x 10
—
54

J. H. PARKER.

BEHANG PAPIER.

BEHANG PAPIER van alle soorten, met daarby voegende Randen, tegen lage pryzen, te bekomen by

J. M. BROWN.

No. 48 St. Georgestraat

De Paarlsche Postwagen

ZAL in plaats van WOENSDAG den 4de, op DONDERDAG den 5de July, van de Kaapstad naar de Paarl vertrekken.

28 Juny 1849.

F. J. BERNHARDI.

HEDEN.

Mutueele Levens Assurantie Maatschappy van de Kaap de Goede Hoop.

BERIGT AAN LEDEN.

NARIGT wordt by deze gegeven, overeenkomstig de termen van de 16de en 35ste Sectien der Acte van Overeenkomst, dat de VIERDE JAARLYKSCHE ALGEMEENE VERGADERING VAN LEDEN van deze Maatschappy gehouden zal worden,

OP HEDEN (MAANDAG),

Den 2de July,

Aan het Kantoor der Maatschappy, No. 12 Heerengracht Kaapstad, tot het ontvangen van eene rekening en verantwoording van de aangelegenheid en bezigheden der Maatschappy, opgemaakt tot den 31 Mei 1849, en tot het kiezen van drie Directeuren in plaats der aftredende; alsmede tot het instellen van twee personen als Auditeuren, en tot andere algemeene einden.

De Directeuren die by beurtwisseling aftreden, en die weder verkiesbaar zyn, zyn de Heeren HERCULES CROSSE JACOB, WILLIAM GEORGE ANDESSON en JOHN WATTS EBDEN, M.D.

De Stoel zal ten 12 ure aanvaard worden.

Op last van Directeuren,
E. THOMPSON, Sec.

VASTGOED.

LIBERAAL STRYKGELD EN BONUS.

Publieke Verkooping Zonder Reserve,

VAN HET

VERKIESLYK VASTGOED.

VAN DEN HR. FORBES STILL.

DE Ondergeteekende, behoorlyk gekwalificeerd, zal publiek doen verkoopen,

OP HEDEN,

(MAANDAG) den 2 JULY 1849,

TE 11 URE PRECIES, OP DE PLAATS ZELVE,

Die heerlyke en welbekende PAKHUIZEN in de St. Georgestraat, gelegen tusschen de Heeren RUDD & Co. en den Heer RUTHERFOORD. Dezelve zyn altoos goed verhuurd geweest, in uitmuntende reparatie en zeer geschikt voor een Koopmans Etablissement, dat aldaar sedert een groot aantal jaren is gedreven. En

OP MORGEN,

(Dingsdag,) den 3de July 1849,

TE 11 URE PRECIES, OP DE PLAATS ZELVE,

De prachtige en aangenaam gelegene Familie Woning in Somersets Weg, voorzien van alle gemakken, met private Waterleiding. Dezelve is van de beste materialen en naar den jongsten smaak gebouwd. De uitgebreide Pakhuizen naast het Huis in Somersets Weg, mede goed gebouwd en voordeelig gelegen in de nabyheid van het Noorder Zeehoofd.

Een ruime Werf, mede annex de Pakhuizen in Somersets Weg, En verder, achter het boven omschreven Eigendom, een groot stuk Grond, tegen over BERNINGS Gebouwen, ingesloten door stevige muren, zeer geschikt voor het bouwen van kleine Woonhuizen.

HENRY SHERMAN, qq. FORBES STILL.

De Heer J. G. STEYTLER, Gz. Vendu-Afslager.

Fidei Commissaire Erfenis.

In den Insolventen Boedel van DIRK GYSBERT MULLER, als gehuwd in gemeenschap van Goederen met Mejufvrouw MARIA JACOBA SERRURIER.

ZAL worden verkocht, op ZATURDAG, den 7 July aanst., ten 12 ure precies, op de Stoep der Koopmans Beurs, het regt van bovengemelden Insolvent op de renten of het vruchtgebruik van een Kapitaal van £6250, vermaakt door wylen den Heer J. P. SERRURIER, Vader van de Huisvrouw des Insolvents, aan Mejufv. J. P. SERRURIER, (des overledenens huisvrouws) thans hertrouwd met den Heer C. VAN REENEN, hebbende de Testateur het gemeld Kapitaal bezwaard met den band van fidei commis, de renten of het vruchtgebruik waarvan genoten moet worden door Mejufv. C. VAN REENEN, gedurende haar leven.

Voor byzonderheden zie Testament van den Heer J. P. SERRURIER, een extract waarvan op den dag der verkooping zal worden vertoond.

R. A. ZEEDERBERG, junr. } Gezamenlyke
C. L. HERMAN, } Curatoren.

Fidei Commissaire Erfenissen.

In den Insolventen Boedel van *Johan Georg Muller, Dirk Gysbert Muller* en *Adriaan Muller.*

ZAL worden verkocht, op ZATURDAG den 7den July aanstaande, ten 12 ure precies, op de Stoep van de Koopmans Beurs, het regt van elk der bovengemelde Insolventen op eene Kapitale Som van *f* 70,000 of £1,750, vermaakt door wylen den Hr. J. G. MULLER, den vader der Insolventen, aan zyn huisvrouw, Mejufv. MARIA JOHANNA VAN REENEN, hebbende Testateuren het gemeld Kapitaal bezwaard met den band van fidei commis, de Renten of het vruchtgebruik van welk Kapitaal genoten moet worden door gemelde Mejufv. de Weduwe MULLER, gedurende haar leven. Voor verdere byzonderheden zie het Testament van den Heer J. G. MULLER, een extract waarvan op den dag der verkooping zal worden vertoond.

C. L. HERMAN, eenige Curator in den Boedel van *J. G. Muller.*

R. A. ZEEDERBERG, } Gezamenlyke Curatoren in de
C. L. HERMAN, } Insolvente Boedels van *D. G.* en *A. M. Muller.*

UIT DE HAND TE KOOP,

Een der beste Paatsen in de Witsenbergs Vlakte, Dist. Tulbagh gelegen.

OP WOENSDAG, den 25 July aanst., 's morgen ten 10 ures, zullen de Ondergeteekenden by elkander komen, ter plaatse van den eersten Ondergeteekenden, om uit de hand te verkoopen, hunne plaats genaamd *Weltevreden,* gelegen als voormeld, groot cirka 1600 morgen, hebbende uitgestrekte Zaai en Weilanden, voorzien van loopend Water, Tuinen en Vruchtboomen, en byzonder geschikt voor Groot en Kleinvee, doch vooral voor Schapen, en voorts te wel bekend voor enige verdere aanbeveling. Voor byzonderheden verwegen men zich by de Eigenaren.

H. F. MOLLER.
J. NEETHLING.
J. J. MOLLER.

Tulbagh, 25 Juny 1849.

BANDIETEN.

ALLE personen die aan den Ondergeteekende iets verschuldigd zyn, en alle Huurders of Bewoners van Huizen door hem verhuurd, worden by deze gewaarschuwd niet te bezigen, noch in hunne etablissementen of huizen toetelaten, noch te werken met of voor, noch omtegaan met, *eenige Overtuigde Bandiet of Bandieten* naar deze Kolonie gezonden,—op poene dat hunne Schulden zullen opgezegd, en de Huurders of Occupanten uit hunne huizen gezet zullen worden.

G. N. MECHAU.

Breestraat, 26 Juny 1849.

WAARSCHUWING.

DE Ondergeteekende geeft by deze kennis, dat na de aankomst der Bandieten, welke alhier verwacht worden met het Schip *Neptune,* en krachtens de door den Gouverneur gepromulgeerde Order in Rade in deze Kolonie verspreid zullen worden, by niet gedogen zal dat eenig persoon, hem onbekend, van welke taal of natie ook, op zyne plaats kome; noch zal eenig zoodanig persoon toegang tot zyn huis hebben, of op eenigerlei wyze geryfd worden, tenzy hy vertoonen zal een getuigschrift, inhoudende zyn doopnaam, en naam zyner ouders, geboorteplaats, ouderdom, beroep, de naam van het schip waarmede hy alhier is aankomen, en het doel met hetwelk hy zich op reis bevindt, moetende zoodanig getuigschrift geteekend zyn door eenen Magistraat of anderen bevoegden Overheids persoon.

JACOB EKSTEEN.

Paardenberg, 28 Juny 1849.

EEN iegelyk zonder onderscheid wordt vriendelyk en ernstig gewaarschuwd noch 's nachts noch by dag met honden op myne landeryen te jagen, noch een enkel schot te doen als hebbende ik daardoor vele onaangenaamheden en groote schade geleden. Myne Ezels worden dood geketen en uiteen gedreven, dat myne vriendelyke buren van de gelegenheid gebruik hebben gemaakt, dezelve, ofschoon by hun bekend, over drie plaatsen verder naar de landeryen van anderen te dryven om schade te veroorzaken, en kosten en onaangenaamheid te berokkenen. Alle honden bleina buiten de publieke wegen gevonden, zullen doodgeschoten en alle moedwillige overschreders geprosequeerd worden. Om zich niet teleur gesteld te zien, raad ik een ieder my niet om verlof te vragen, wyl het myn ernstig voornemen is zulks niet te gedogen.

JACOB EKSTEEN.

Paardenberg, 28 Juny 1849.

[ADVERTENTIE.]

Kaapstad, 26 Juny 1849.

MYNHEER!—Wy verzoeken te weten of gy ons door ons Kontrakt met het Commissariaats Bureau, verbonden acht versch Vleesch te leveren ten gebruike der Bandieten welke met de *Neptune* verwacht worden, indien er last gegeven wordt aan uw departement om hen te rantsoeneren.

De reden, dat wy deze vraag doen is, omdat het in de stad gezegd wordt, dat dit het geval zyn zal, en onze indruk is dat, hoewel het in ons Kontrakt niet uitgedrukt staat, het verstaan is dat wy alleen H. M. troepen moeten voorzien.

Wy willen hier alleen byvoegen, dat zoo wy gedwongen worden de Bandieten te fourneren, H. M. dienst daardoor grootelyks lyden zal, en wy ons genoodzaakt zullen zien tegen zulk eene order te protesteren, en herstel van uw departement te zoeken; want, zoodra het Buiten bekend is dat wy de Bandieten voorzien, zal het ons volstrekt onmogelyk zyn vee te bekomen, zelf voor gereed geld, en daarom zullen wy niet instaat zyn aan de voorwaarden van ons Kontrakt te voldoen, hetwelk eene zware boete oplegt voor deszelfs non-nakoming, het gevolg waarvan zal zyn onze volslagene ondergang; in byvoeging waartoe de Banken geweigerd hebben de Wissels te disconteeren van partyen op eenigerlei wyze betrokken in de Bandieten-kwestie.

Uw antwoord afwachtende, hebben wy de eer te zyn.

Mynheer,
UEd. Dw. Dienaren,
(Get.) MORKEL & DE VILLIERS.

Den Wel-Ed. Heer William Miller,
Adjunkt Commissaris Generaal.

Commissariaats Bureau, 27 Juny 1849.

Myne Heeren!—Ik heb uw brief van gisteren ontvangen, vragende of ik u volgens uw Kontrakt, verpligt beschouw versch Vleesch te leveren ten gebruike van Bandieten; en ik moet u in antwoord berigten, dat de Procureur Generaal van gevoelen is dat gy, volgens de voorwaarden van uw Kontrakt, verpligt zyt zulks des vereischt te doen.

Ik ben, Myne Heeren,
Uw Onderdanige Dienaar,
W. MILLER, Adj. Com. Gen.

De Heeren Morkel & De Villiers.

Kaapstad, 27 Juny 1849.

Mynheer!—In antwoord op uwen brief van den 27 dezer, waarin gy zegt, dat de Procureur Generaal van gevoelen is, dat wy, volgens de voorwaarden van ons Kontrakt verpligt zyn, *des vereischt,* versch Vleesch te leveren ten gebruike der Bandieten, nemen wy de vryheid te zeggen, dat het geheel buiten onze magt zal zyn zulks te doen, en dat H. M. dienst zoowel hier als te Mauritius en St. Helena, lyden zal, indien gy ons tot de leverancie van Vleesch voor deze Bandieten mogt zoeken te verpligten. Partyen van wien wy onze schapen en runderen bekomen, hebben reeds verklaard, dat wanneer wy de Bandieten met de *Neptune* verwacht, voorzien, zy weigeren zullen ons met vee en schapen te voorzien.

Onder deze omstandigheden verzoeken wy u de zaak nogmaals in overweging te nemen, daar eerbied voor de begeerte van het volk, en achtgeving op ons eigen belang, ons verpligten zullen te weigeren deze Bandieten te voorzien, tenzy de wet gebiedend is.

Uw antwoord afwachtende, hebben wy de eer te zyn,

Mynheer,
UEd. Dw. Dienaren,
(Get. MORKEL & DE VILLIERS.

Den Wel-Ed. Heer William Miller,
Adjunkt Commissaris Generaal.

Omnibus—Stellenbosch en Somerset.

DE Ondergeteekende zal op aanst. WOENSDAG, zyn Omnibus van Stellenbosch en Somerset laten afryden te 5 uren 's morgen, tot gerief dergenen, die de Algemeene Vergadering op dien dag willen bywonen.

J. C. FAURE.

Stellenbosch, 29 Juny 1849.

Stellenbosch, Dorpstraat, No. 12.

DAAR de Heer E. B. HOFFMAN, zyn voorraad van Negotie Goederen op den 25, 26 en 27 dezer, staat uitteverkoopen, zoo bied zich thans eene schoone gelegenheid aan, voor eenige Speculatie, wyl de Winkel, zynde een ruim Gebouw onder dubbele Plat-dak, met de daarin staande glazen Kasten en Rakken, enz. enz. te huur wordt aangeboden. Dezelve is gelegen in een der beste standen van deze Stad. Te bevragen by den Eigenaar

JOS. HOFFMAN, Sen.

☞ Er is meer als 30 jaren Handel in gedreven geworden

EXECUTEURS KAMER.

Publieke Verkooping van Vastgoed.

DE Directeuren der Executeurs Kamer, als daartoe behoorlyk gekwalificeerd, door den Heer JOHAN HENDRIK RUTGERS, zullen op DONDERDAG, den 5 July aanst., 's morgens ten 11 ure, publiek aan den meestbiedende doen verkoopen, zeker Huis onder dubbelde Verdieping, gelegen in de Leeuwenstraat, tusschen de Lange en Loopstraten. Gemeld Huis is in den besten staat van reparatie—en is gedurende den laatsten tyd gebruikt als een Logieshuis.

Ruim Strykgeld en Bonus zullen gegeven worden en de Koop-konditien, welke ten Kantore der Kamer, No. 35, St Georges-straat, te vernemen zyn, zullen zeer aanneemelyk worden gemaakt.

Kaapstad den 21 Juny 1849.

C. J. C. GIE, Sec.

HUIS EN ERF.

ONMIDDELYK na bovenstaande Verkooping, zullen de Heeren BLORE & BARTMAN, (als daartoe last hebbende van den Eigenaar, die de Kolonie staat te verlaten) per publieke veiling Verkoopen, zeker HUIS EN ERF, gemerkt No. 4, gelegen in het beste gedeelte der Kaapstad, onder einde van de Breestraat. Voor byzonderheden adres by de Afslagers.

H. JACOBS.

Kaapstad, 30 Juny 1849.

ONTVANGEN met de *Ochtertyre* en *Countess of Zetland* Roode Deelen en Staafyzer, van verscheidene lengten en breedten.

Alsmede ex *Kaapstad,* eenige kasten extra Edammer Kazen, welke te koop zyn aan de Pakhuizen "Handelmaatschappy."

P. W. KEYTEL.

AANDEELEN! AANDEELEN!

DE Ondergeteekende heeft last te koopen, voor *Contant,*

12 Zuid Afrikaansche Bank Aandeelen,
10 Kaap de Goede Hoop Trust Assurantie dito,
4 Kaap de Goede Hoop Bank,
10 tot 20 Koloniale Bank,

En te verkoopen—op een crediet van 4 maanden met renten,

3 Zuid Afrikaansche Brand en Levens Assurantie Maatschappy Aandeelen,
10 Marine dito dito,
70 tot 95 Union Bank dito,
10 of meer Nieuwe Graaff-Reinet dito, (voorwaarden contant,)
3 Protecteur Assurantie,

Benoodigd te Koop, een klein Huis in het midden der stad.—Verscheidene Eigendommen in de stad te ruil.—Geen objectie om Aandeelen te nemen.

W. PRUSHARD, Koloniale Bank Gebouwen.

TE KOOP aan de Pakhuizen van R. A. ZEEDERBERG, Jr.

Fransche Brandewyn in puncheons,
Dito in oxhoofden,
Dito in 10 gallon vaten,
Dito in kastjes van 1 dozyn,
Jenever in groote roode kelders,
Dito in kleine groene kelders,
Lekeur in kastjes van 1 dozyn,
Vermicelli,
Macaroni,
Ansjovis,
Saladeolie
Lampolie,
Kurken,
Olyven,
Renkwaren,

By groote en kleine kwantiteiten.

In den Insolventen Boedel van HANS JURIE CROUSE;

OP DONDERDAG den 12 July aanstaande, zal de Ondergeteekende publiek doen verkoopen op de plaats zelve.

Zeker stuk BOUWGROND, gelegen in het Dorp Swellendam.

TH. OSTERLOH, eenige Curator.

Caledon, 15 Juny 1849.

JOSEPH BARRY, Afslager.

TE HUUR.

DES Ondergeteekendens Winkel, No. 20 Boerenplein, zeer geschikt tot den Handel met Buitenlieden.

A. G. MULLER.

TE HUUR.

EEN HUIS met eene vry uitzigt op de Tafelbaai, Dixsonstraat.

F. S. BERNING.

BENOODIGD.—Eene Kindermeid.—Te bevragen by Mejufv. WATERMEYER, Tuin Rheedestraat.

1221 *Extra vette SCHAPEN en BOKKEN.*

DE Ondergeteekende zal publiek doen Verkoopen, te D'Urban, by den Heer DANIEL DE VILLIERS, op DONDERDAG den 5 July aanst. bovengem. getal extra vette Schapen en Bokken, opgezonden door den Heer J. R. Louw. De Schapen zullen stellig present zyn

Kaapstad, 30 Juny 1849.

R. A. ZEEDERBERG, Junior.

De Heer D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

40 *TREKOSSEN.*

OP DINGSDAG den 10 July eerstkomende zal per publieke Veiling worden verkocht, ter Plaatse van den Heer D. J. D. DU TOIT, aan Klein Drakenstein, bovengemeld getal extra Trekossen in goede konditie, opgebragt door den Heer J. D. DE VILLIERS.

D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

Paarl, 28 Juny 1849.

160 *Vette Slagt, Trekossen en Koeijen.*

OP MAANDAG, den 16 July 1849, zal aan Stikland, ter plaatse van den Heer JAN BEYERS, worden verkocht, bovengem. getal Ossen, opgebragt door den Heer JOHN JOHNSTONE.

THOMSON, WATSON & Co.

Kaapstad, 28 Juny 1849.

De Heer D. A. DE VILLIERS, Vendu-Amd.

1400 *Extra vette SCHAPEN en BOKKEN*

OP MORGEN, (Dingsdag) den 3 July, zal de Ondergeteekende publiek doen verkoopen by den Heer D. DE VILLIERS, D'Urban, bovengem. getal Schapen en Bokken, opgebragt door den Heer J. BRINK, Dz

J. A. SCHICKERLING.

Kaapstad, 13 Juny 1849.

180 *Extra vette Slagtossen,* 70 *jonge Trekossen.*

BOVENSTAAND getal Beesten, zal verkocht worden op MORGEN, (DINGSDAG) 3 July, ter plaatse van den Heer J. BEYERS te Stikland, door den Heer D. A. DE VILLIERS.

ERNST LANDSBERG.

LEES HIER.

GROOTE VERMINDERING.

TEN gevolge van de groote aanvraag naar H. DRUKY's beroemde *Mondsnuif,* verblydt hy hem zyne Stads en Buiten Klanten te kunnen berigten, dat hy voortaan instaat zal zyn dezelve te verkoopen tegen 1s. 6d. per pond, aan zyne drie Etablissementen in de Kaapstad, gewaarborgd beter te zyn dan eenige ooit in de kolonie gemaakt.

H. D., heeft mede te koop, beste Bladertabak a 54s. per 100 lbs.. Manillas Nos. 3, 4 en 5, Havannas Van Zandyks, Cubas, en elke andere soort van Cigaren van de beste kwaliteit.

Winkeliers en anderen zullen bevinden dat deze Etablissementen de goedkoopste zyn in de stad:

NB. H. D., waarborgt dat zyn Mondsnuif goed blyft.

OVERLEDEN, op den 27sten dezer, myn geliefde zoon, JEAN ALEXANDER SIMONIS, in den jeugdigen ouderdom van 19 jaren, 4 maanden en 2 dagen, na een smartelyk lyden van ruim 22 maanden; waarvan ik by deze kennis geef aan Nabestaanden en Vrienden.

Weduwe J. J. SIMONIS, geb. THERON.

Paarl, 30 Juny 1849.

5. Volle Maan .... 2u. 42m. 's Namiddags.
13 Laatste Kwartier.......... 8u. 21m. 's Morgens.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD 2 JULY 1849.

GRAAF GREY heeft de Kolonisten bedrogen!—Op hetzelfde oogenblik, dat hy Sir HARRY SMITH gelastte het gevoelen der Kolonisten intewinnen, nopens den invoer van Bandieten, schynt hy zyn invloed te hebben aangewend by Harer Majesteits Ministers, en na verloop van eenige dagen, zegevierde hy, en werd eene Order in Rade, deze Kolonie eene Strafplaats verklarende, door hem bekomen. Er ontbrak nu niets om het doel te bereiken hetwelk hy beoogde. De last aan Sir HARRY SMITH gegeven, was slechts eene *list*. Hy wist zeer wel, dat de Kolonisten nimmer zouden luisteren naar de voorwaarden door hem aangeboden, en vreezende, dat hun tegenstand mogte slagen en zyn ontwerp verydeld worden, zond hy de *Neptune* in February naar Bermuda, met eene order om dadelyk 300 misdadigers naar de Kaap de Goede Hoop intescheepen, en eene maand later is de Order in Rade zelve, mede op reis naar dezelfde plaats.

Deze Order—door welke eene daad van de grootste wreedheid, en weergalooze dwingelandy omtrent eene zwakke en onschuldige Kolonie gepleegd wordt, is door den Gouverneur ontvangen, die, ofschoon hy zyn eer en die van Zyne Vorstin verbonden heeft, dat deze Kolonie nimmer eene Strafplaats worden zou—ofschoon de gansche Kolonie tegen den maatregel geprotesteerd, en zich plegtig verbonden heeft geene Bandieten in dienst te nemen—ofschoon hy deszelfs onbillykheid zelf erkend heeft—zyne heilige gelofte verbroken en de Order in Rade gepubliceerd heeft, de Kolonisten aldus aan hun lot overlatende—bedrogen door beiden—den kunstenaar en het werktuig.

Trouwloosheid en slaafsche vrees hebben derzelver rol gespeeld—de lage aanslag om de Kolonie te schandvlekken is gepleegd, maar de moed harer ingezetenen, om de beleediging hen aangedaan, te wreken—is tot op dit oogenblik niet in het minst verflaauwd. Zy zyn volkomen toegerust om den doodelyken kamp te stryden—niet met geweld, want zy haten alle geweldadigheden—maar door die constitutioneele middelen welke hen nog open staan. De vrye toegang tot den troon der Majesteit is voor hen nog niet gesloten, en de vertegenwoordigers van een edel, een vry, een regtvaardig volk, kunnen door hen nog met vertrouwen worden genaderd. Zy hebben eene regtvaardige zaak en zy doen wel zonder opstand—hoe verdedigbaar dezelve in hunne omstandigheden ook zoude moge zyn—hunne grieven als loyale onderdanen, door wettige daden hersteld te krygen.

De ondervinding heeft hen echter geleerd dat zy op geen officieele beloften eenig vertrouwen kunnen stellen en dat niets dan eene Acte van het Hooge Gouvernement de toekomstige veiligheid der Kolonisten verzekeren kan. Het besluit is derhalve zeer gepast genomen om zich op Hare Majesteit, het Ryks Parlement en het volk van Engeland te beroepen. De ingezetenen van de Kaapstad en de naburige distrikten zullen op aanstaanden Woensdag byeen komen, ten einde den inhoud te behandelen van het formeel vertoog dat naar huis zal worden gezonden; en zy zullen te gelyker tyd de gelofte vernieuwen om geene Bandieten in dienst te nemen, en geen gemeenschap te oefenen met eenigen verrader die dit zou durven wagen.

De Koopmans Pakhuizen, Winkels en alle Publieke Kantoren (die van het Gouvernement natuurlyk uitgezonderd) zullen op aanstaanden Woensdag, gedurende de uren der publieke Byeenkomst, gesloten zyn.

Wy zyn verzocht, bekend te maken, dat de eerste openbare Avond-dienst,—na de verlichting van het gebouw met gas—in de Nederduitsche Hervormde Kerk alhier zal worden gehouden op aanstaanden Donderdag Avond, den 5 July.—De Wel-Eerwaarde Doctor HEYNS, zal by die gelegenheid het woord voeren.

Wy hebben bittere klagten vernomen omtrent den slechten staat van den Takweg naar Stellenbosch.

GRAAF GREY EN DE VERDEDIGING DER KOLONIE.

No. 291.

Downing Straat, 20 Maart 1849.

Luit. Genl. Sir HARRY SMITH, enz.

MYNHEER.—Ik erken de ontvangst van uwe Depeche No. 251 van 4 Dec. ll., waarin gy my berigt dat gy de voorgestelde Ordonnantie hebt terug genomen, waarvan gy my eene copy zend, tot verbetering van de wet op de Burgermagt in de Kolonie de Kaap de Goede Hoop.

Aangezien den staat van het gevoel aan den dag gelegd in de talryke petitien over het onderwerp, geloof ik dat gy verstandig hebt gedaan in het terugtrekken van den maatregel. En daar er tegenwoordig gelukkig geen schyn is, dat het waarschynlyk is dat de Kolonisten zullen geroepen worden om de wapenen op te nemen tot hunne verdediging, kan het geheele onderwerp gepastelyk de overweging afwachten van de vertegenwoordigende wetgeving welke ik vertrouw dat op geen verafzynd tydpunt zal vergaderd zyn.

Terzelfder tyd moet ik herhalen dat het volk van de Kaap de Goede Hoop duidelyk verstaan moet, dat geen Britsche Krygsmagt in de Kolonie zal worden onderhouden om hen te beschermen tegen de invallen van de Inlandsche Stammen op de frontieren. De zetel des Gouvernements en een of twee voorname posten zullen met troepen bezet blyven. En in geval van aanval door eene beschaafde Mogenheid zal de bescherming van Harer Majesteits zee en krygsmagt niet worden terug gehouden. Maar het zal de pligt zyn van de Kolonisten op de eene of andere wyze te voorzien voor hunne bescherming tegen hunne barbaarsche naburen; en zy moeten zich beschouwen als gewaarschuwd dat indien zy verlies lyden aan leven of eigendom, uit gebrek aan noodige voorzorg, de verantwoordelykheid geheel op hen rust.

Ik heb de eer, enz.

GREY.

Origineele Correspondentie.

Klapmuts, 21 Juny 1849.

Heer Editeur!—Myn stellig voornemen was om my te onthouden van verder schryven in de nieuwsbladen, doch ik vraag het elk weldenkend christen, of het thans de tyd is om stil te wezen? Neen, neen, wil men onze kolonie in eene Strafplaats veranderen, dan hangt het ook van ons af om middelen te beramen, ten einde zulks te beletten. Zegt Sir Harry, dat hy zyne Souverein getrouw moet blyven, wel, laten wy elkanderen dan ook trouw zweren. Wy zien wat de volks stem vermag. Ja, dat "eendragt magt maakt." Wy mogen het Britsch Gouvernement met regt vragen, of het regt is, dat aan één man het Uitvoerend Bewind wordt opgedragen? Graaf Grey moge verstand bezitten, maar in dit geval toont hy het tegendeel. Moet eene vrye en stille plaats en volk, in opschudding gebragt worden door zyne stryfhoofdigheid? Wat is, wat kan erger zyn dan dat er aan alle verzoeken en gedurige smeekschriften des volks geen gehoor wordt verleend? Daardoor zien wy dikwyls geheele staten vernietigd.

Nu, myne mede-buitenlieden en landgenooten, weest getrouw. Een ding staat ons toch vry: niemand kan ons dwingen iemand in dienst te nemen dien wy niet willen hebben; laten wy ons dan plegtig verbinden, geen der ingevoerde Bandieten te nemen. Ziet welk een nadeelig gevolg het zelfs hebben zal voor vele van de eertyds ingevoerde Emigranten, waaronder toch ook vele goeden zyn. Zy zullen van werk ontstoken worden, uithoofde dat ook zy aangezien zullen worden voor Bandieten, en dit zullen zy te wyten hebben aan het gebrek van een registratie stelsel, waardoor een ieder rondzwerven kan zonder een schriftelyk getuigschrift. Doch hoe het zy, wy moeten het doen. Zullen er zulken gevonden worden, die zoodanige personen in dienst nemen zullen? Ik geloof niet. Doet gy zulks, bedenkt dan dat gy den weg tot verderf opent, niet alleen voor uzelven, maar ook voor het nageslacht. Laten wy die nu op het tooneel dezer wereld zyn, trachten zoo veel te doen als wy kunnen, opdat het nageslacht niet als met oogen van verachting op onze graven mogt neder zien, en ons verwyten, dat wy oorzaak waren van deszelfs smarten. Wie onzer zoude zich veilig kunnen verwyderen van zyne plaats? Onze woningen zyn zoo verre van elkander, dat alle gruwelykheden reeds zouden ten uitvoer gebragt wezen, eer een buurman de andere konde helpen. Onze vrouwen en dochters zullen aan alle rampen worden blootgesteld. Komt dan, want ik zal eindigen u meer te zeggen van die kwade gevolgen, welke ons bedreigen. Raadpleegt uw eigen gezond verstand, en trachten wy ons eenparig gevoelen uittebrengen, en onze zaak zal zegepralen. *Myn vaste besluit is om voor myne betrekking als Veldkornet van de wyk Klapmuts, hoe gering dezelve ook beschouwd mag worden, te bedanken. Ik wil geen landelyke Geregts-dienaar worden, noch deszelfs pligten verrigten, en velen zyn het met my eens.*

Ik heb de eer te zyn, UEd. Dienstw. Dienaar,

N. G. VOS.

DE ENGELSCHE BOER EN ZYNE BANDIETEN.

Mynheer!—Een brief, geschreven door uwen ouden Correspondent een *Engelschen Boer*, is in "Sam Sly's African Journal" verschenen. Dezelve geeft voor te handelen omtrent Bandieten, en de schryver daarvan is blykbaar verpligt geweest, in druk te kruipen, dewyl geene van de hoofd dagbladen zulk een document zouden gepubliceerd hebben. Het is iets buitengewoons, om iemand zoo gewikkeld te zien in den mantel van zyn eigenwaan, door zich te verbeelden dat zulk een brief eenige andere uitwerking kan hebben, dan om de diepste verachting jegens den schryver te verwekken. Met ter zyde stelling van zyne gewone venynige en lompe taal omtrent den Editeur van den "Commercial Advertiser" een heer, die als gy zelf en de Editeuren van de "Mail" en "Observer" dit geschil zeer edelmoedig voor ons bestreden heeft—heeft de *Engelsche Boer* de ongeloofyke stoutmoedigheid te melden, dat de 300 Bandieten, welke nu aan het komen zyn, *ons geen kwaad kunnen doen, maar zeer veel goeds door hunnen arbeid!* Als of iemand, behalve de meest gewetenloozen en inhaligen, arbeid zouden willen gebruiken op zulke voorwaarden. De *Engelsche Boer* met zyne eigenaardige ligtgeloovigheid neemt voor Evangelie aan, hetgeen Sir G. Grey en Lord Grey gezegd hebben, dat deze Bandieten menschen zyn, die *hoofdzakelyk* getransporteerd worden wegens vergeeflyke overtredingen, en dat zy hervormd zyn! Is het mogelyk dat iemand zoo geheel ontbloot kan zyn van gezond verstand, van alle gevoel van eigen waarde, dat hy geloof kan stellen in zulke ongerymde leugens? Zy, die met het regtsbestier in Engeland bekend zyn, weten zeer wel, dat *in deze dagen*, misdadigers nimmer getransporteerd worden, tenzy zy ongeschikt geoordeeld worden voor reformatie in de verbeterhuizen, enz. Het moge nu en dan gebeuren, dat iemand getransporteerd wordt wegens het stelen van iets van geringe waarde, maar uwe lezers kunnen zich verzekerd houden, dat zulk een persoon getransporteerd wordt niet *voor die misdaad alleen*, maar omdat hy een befaamde schurk is, hetzy te voren veroordeeld, of iemand, die lang door de dienaren des geregts is opgemerkt geworden. Wanneer een oude misdadiger voor het Hof komt, is de misdaad, waarmede hy dan beschuldigd wordt, niets in vergelyking met zyne vroegere schurkeryen en ontsnapping van het geregt. Wanneer wy dus hooren, dat deze Bandieten, welke nu hier staan te komen, alle getransporteerd zyn geworden voor ligte overtredingen, dan behandelen wy den leugen met de verachting, welke dezelve verdient. Wat *reformatie* aangaat van Bandieten aan boord van de schepen te Bermuda, hoe is het mogelyk dat iemand weten kan, of zy hervormd zyn of niet? Zy hebben, wel is waar, hunnen Gouverneur niet vermoord, of hunne wacht niet om hals gebragt, en welke andere misdaden konden zy met eenige mogelykheid plegen, daar zy gedurig onder toevoorzigt staan? Vele hunner mogen voorgeven hervormd te zyn, en zich stil gedragen, wetende dat hun ontslag van de schepen afhangt van hunne geveinsdheid, maar welke zekerheid hebben wy, dat alle hunne vroegere schelmachtige hebbelykheden niet zullen voor den dag komen, wanneer zy van alle beperking ontheven zyn?

Neen, neen, myne Mede-kolonisten, Engeland zendt hare *jonge misdadigers* niet naar Bermuda (jong in *jaren* mogen zy zyn, maar gevorderd in boosheid) ook duurt eene *reformatie in de ketenen* niet lang, nadat de ketenen afgenomen zyn.

Gy hebt gezien wat de heer Adderley en het Lagerhuis heeft gezegd van de dubbelzinnigheid in het regtstreeksch bedrog van den Minister (Lord Grey) omtrent Nieuw Zuid Wales. De Wetgevende Raad aldaar was overeengekomen, om Bandieten te ontvangen, *onder voorwaarde door Lord Grey aangeboden*, namelyk, dat voor elken Bandiet derwaarts gezonden, een Emigrant zoude gezonden worden, vry van kosten voor de kolonie. Wel nu, wat gebeurde? De *Bandieten werden gezonden*, maar toen de Kolonisten van N. Z. Wales om de Emigranten verzochten, *werd hen geantwoord door Lord Grey*, DAT ER GEEN GELD WAS, EN DAT MEN GEENE EMIGRANTEN KONDE ZENDEN!!! Dit is openlyk in het Parlement gezegd geworden, en de vrienden van Lord Grey konden dit niet ontkennen.

Gy hebt gezien hoe Lord Grey ons reeds bedrogen heeft, door ons gevoelen te vragen, omtrent de ontvangst van Bandieten, zonder ooit te wachten naar die gevoelens; en gy hebt gezien hoe hy en zyne collegas het volk van Engeland bedrogen hebben, door de daadzaak voor hen verborgen te houden, dat, terwyl zy voorgaven, om ons verlof te vragen om bandieten te zenden, zy werkelyk reeds de Kaap tot eene Strafplaats hadden gemaakt door eene Order in Rade. Ik vraag nu elk mensch van gezond verstand, of zy het gezegde van een "Engelschen Boer" willen gelooven (ik geloof dat hy de eenigste Engelsche Boer in de Kolonie is, die alle schaamte verloren heeft) dat de Bandieten, nu aan het komen, *ons geen kwaad kunnen doen*, MAAR VEEL GOED DOOR HUNNEN ARBEID."

Oordeelende volgens hetgeen de heer Montagu vermeld wordt in den Raad gezegd te hebben, namelyk, dat hy gehoord heeft, dat drie of vier personen Bandieten zouden nemen, en uit ongelukkige zucht om een naam te maken, waaraan eenige zwakke menschen onderhevig zyn, is het te verwachten, dat eenige weinige individuen zoo verblind, zoo vergeetachtig kunnen zyn aan hunne pligten jegens hunne buren, en het karakter van de Kolonie dat zy eenige dezer Bandieten in dienst zullen nemen, eenig en alleen uithoofde van goedkoop arbeid. Eenige, even als een zekere *Sly Editeur*, mogen dit doen, in de hoop om gunst te behalen by groote lieden. Eenige, even als een zekere Militaire Kapellaan, mogen het plan bevorderen, omdat zy niets in de Kolonie te verliezen hebben, en nimmer de aanstaande ramp zullen zien, en beschouwen het dus een gepasten tyd, om *een weinig goedkoope menschlievendheid* te betoonen; maar wat ook de oorzaak van deze uitzonderingen moge zyn van den algemeenen regel, schynt het raadzaam, dat de Anti-Bandieten Associatie, in het opstellen van hunne aanstaande Petitie, over dit punt uitweide en aantoone, dat, ofschoon eenige der Bandieten in onze bevolking mogen opgenomen worden, door de tusschenkomst, den invloed en de pogingen van de authoriteiten, of door de baatzuchtigheid van eenige lage individuen, die geene blyvende inwoners in de Kolonie zyn, wy *in een ligchaam* niet moeten beschouwd worden het invoeren van Engelsche Schurken te willen bevorderen.

De Memorien van elk gedeelte der Kolonie ingezonden, en opgesteld in de sterkste bewoording, getuigen van het algemeen gevoel van verontwaardiging, afschuw en verfoeijing, hetwelk de schandelyke daden van Lord Grey hebben verwekt.

Zyn Lordschap spreekt van de kosten, om Misdadigers in Engeland te houden, maar de Gouverneur zoude best doen hem op eens te waarschuwen, dat hy het welligt beterkoop zal vinden, om Misdadigers in Engeland te houden, dan *eenige extra regimenten aan de Kaap*! Het Gouvernement in Engeland heeft eene *proefneming* op ons gemaakt, en wanneer men daarmede voortgaat, *zoude de Kolonie welligt eene andere kunnen maken*,—hoe zwak zy ook moge zyn.

Ten slotte.—Laten wy ons allen op nieuw plegtig verbinden, om geene der Bandieten, nu verwacht wordende, te ontvangen of te bezigen, en dat wy ons niet zullen vermengen of omgang houden met hen, die dit doen. Laat de *Engelsche Boer*, en zyne aanbidders (indien hy nog eenige heeft) deze *lieflyke, hervormde* en *belangryke* schurken in hunne familien opnemen, maar laten wy als mannen, die de veiligheid en onschuld onzer familien en het hoogste belang der Kolonie ter harte nemen, onszelven en allen die ons dierbaar zyn, onthouden van de verschrikkelyke besmetting van *Bandieten* gezelschap, onder welke gedaante ook, of onder welke vermomming.

Ik ben, enz.

EEN BOER.

Tulbagh, 25 Juny 1849.

Mynheer!—Zoo is dan het *fiat* uitgegaan! Graaf Grey heeft verordend, dat van nu voortaan de Kaap de Goede Hoop beschouwd zal worden als een der Straf-kolonies.—Dwaze man! heeft hy nooit gehoord, dat zedelyke sterkte meer is dan physieke kracht, of is hy geheel ontbloot van zedelykheid, wat zyn eigen karakter aangaat, dat hy deze verhevene waarheid niet kan bevatten? Eerlang zal zyn lafhartig en boos hart dit gevoelen: hy zal nog moeten ondervinden, dat aan het manmoedig en volhardend beroep op de Majesteit des volks vroeg of laat gehoor verleend moet en zal worden. Ik vertrouw dat zulk eene stem zich in deze kolonie zal doen hooren tegen zulk een boosaardigen Minister, dat het hem als zyn doodsklok in de ooren zal klinken. Door welke omwegen hy in bediening is gekomen, en aldus in een standpunt geplaatst, om aan een stil en loyaal volk zulk een vloek opteleggen, zal hy zelf het best weten. De lage en nietige verontschuldiging van zyn naamgenoot Sir G. Grey, is, dat de "Edele Graaf" last had gegeven tot het vertrek der Bandieten, alvorens hy bewust was dat de Kolonisten er tegen waren om hen te ontvangen! In welk opzigt heeft hy zyne Edelheid getoond? De geschiedenis gewaagt van niets. Dit is, in myn oog, een van de grootste tegenwerpingen tegen erfelyke waardigheid. Ik moge my vermaard hebben gemaakt ten nutte van de maatschappy in het algemeen, en aldus de goedkeuring van myne Souverein en het land ontvangen hebben, en zekere eerambten mogen daarop gevolgd zyn; maar ik moge even zoo goed een zoon hebben, die wegens zyn verkeerden stand in de maatschappy een der grootste schurken wordt (het welk geen ongewoon iets is) en dus vervallen myne hard verdiende eerambten aan hem, en door deze verkeerde positie wordt hy een even groote geessel voor de maatschappy als zyn voorganger een zegen was. Men doorzoeke het Wapen Boek, en daarin zal men vinden, dat eenige der zoogenaamde adelykste familien op hunne wapenschilden (zedelyk gesproken) voeren: "Slaven van de ondeugden en buitensporigheden hunner Souvereinen." Edel is hy, die edel handelt," dit is eene korte maar ware grondstelling. Ware welligt een eenvoudig man aan het hoofd van het Koloniaal Departement geweest, zoude hy gesidderd hebben op het denkbeeld, om zulk eene zedelyke pest in eene maatschappy los te laten, alwaar men van de meer afschuwelyke misdaden zelden hoort.

Ja, heer Editeur, ik daag elke kolonie van Hare Majesteit, met eene even groote bevolking als de onze is, uit, om hare crimineele rollen te produceeren, en ik durf verzekeren, dat wy by die vergelyking winnen zullen. Dit het geval zynde, en ik heb het van goeder hand, kan een Minister by zyn God, zyne Koningin, en by zyn land zich verantwoorden over zulk eene daad als de tegenwoordige? Het moet uit de volslagene onkunde met de kolonie, met de positie van de Kaap voortspruiten, of anders uit een bedorven gevoel, hetwelk alleen by iemand kan ontstaan, die geheel van alle gevoel van betamelykheid en nadenken ontbloot is. Het ergste is nog niet gezegd: deze 300 schurken zullen op het publiek los gelaten worden.

Gy en ik zyn welligt te ver in jaren gevorderd, om den uitslag te zien, maar het opkomend geslacht zal de last moeten dragen van deze zedelyke pest. En is het niet eene heilige verpligting aan onzen kant, om op te treden, en, des mogelyk, deze zedelyke verantwoordelykheid te vermyden? De drukpers, heer Editeur is de sterkste bondgenoot van een beschaafd volk, en ik vertrouw, dat gy niet te kort zult schieten, nu dat het uur van beproeving daar is. Elk inteekenaar van uw Blad, die betrekkingen te huis heeft, is verpligt hetzelve naar Engeland te zenden, opdat het volk weten moge in welken toestand wy verkeeren omtrent den invoer van Bandieten. Het volk van Brittanje beriep zich op ons, toen het door hongersnood en ziekte bezocht werd: hebben wy onze hulp geweigerd? Hebben wy niet alles, wat mogelyk was, aangewend, om hetzelve te helpen? en daar wy geleerd worden, dat zy die den armen leenen aan God geven, zoo zien wy ook nu voor ons een weg geopend. Vermeent gy dat men ons medelyden vergeten heeft? O! neen. Ik heb een beter gevoelen van myne landgenooten: laten zy maar weten, dat de hand, welke hen in tyd van nood heeft geholpen, behoefte aan hulp heeft, en duizenden van stemmen zullen zich voor ons verheffen.

De roekelooze en zwakke Minister zal beven voor de stem van de Majesteit des volks; hy zal bespot en uitgejouwd worden als een monster in menschen gedaante, en een ieder weldenkend mensch zal zyn naam met verwensching noemen. Ik ben zoo verontwaardigd over den weg door dezen ambtenaar ingeslagen, dat ik naauwelyks woorden sterk genoeg kan vinden, om myne gevoelens uit te drukken, maar ik vertrouw, dat anderen over dit allerbelangrykst onderwerp zullen schryven, bedenkende, dat "Eendragt magt maakt."

Ik ben, enz. JUNIUS.

SWELLENDAMSCHE WEDLOOPEN.

Mynheer!—De brief van *Een uit de Kudde*, d.d., Swellendam, 14 Juny, is juist hetgeen ik verwachtte, namelyk, een nietsbeduidende uitvlugt, en eene verachtelyke dubbelzinnigheid om zich te redden uit de verlegenheid waarin hy zich bevindt. Geen myner beweringen omtrent de verkeerde meeting van de baan, of den verkeerden tyd, of de onbehoorlyke handelingen der ambtenaren, heeft hy gewaagd tegen te spreken—omdat hy niet instaat is.

Maar opdat deze persoon het laatste woord niet hebben mogt, en daardoor niemand in den waan brengen dat HY verlangend is om eene weddenschap of weddenschappen aantegaan, zal de Secretaris van de Zuid Afrikaansche Turf Club door eene advertentie in uw blad van heden toonen, dat geld in zyne handen gesteld is, namens de Kaapstads paarden, volgens de vroeger gedane uitdagingen. Dit is genoegzaam. De namen van de eigenaars der paarden, of die daarop wedden, zyn van geen belang.

Welke verdere verschooning zal nu gemaakt worden door den Swellendamschen *pogcher*? Er is overvloedig tyd om te oefenen, zoowel te Swellendam als in de Kaapstad, en geene paarden alhier hebben tot nog toe een aanvang gemaakt met werken.

Het was niet *myne* "bewering" dat de renbaan te Swellendam te kort is. Het was de ongelukkige erkentenis van het Swellendamsche volk, die dachten dat zy het zoo knap gedaan hadden door de baan *van buiten in plaats van binnen te meeten!* Ik ben verlangend van myne "onkunde" nopens dit onderwerp overtuigd te worden, en daarom zyn £50 gesteld in handen van den heer Crighton als een *weddingschap* dat de baan verkeerd gemeeten is, en gevolglyk dat toen men zeide dat de paarden in Maart ll. 1½ myl geloopen hebben, de afstand veel korter was. Nu, goede lezers, zult gy zien *waar* de "onkunde" ligt! Waarlyk, het ongelukkig volk welks belang, op het punt van wedloopen, in handen van de Swellendamsche *kliek* gelaten wordt, is zeer te beklagen.

Uwe lezers moeten in de toekomst voorzigtig zyn, welk een graad van vertrouwen zy hechten aan de Swellendamsche wedloopen en tydrekening. Met eene baan aanmerkelyk korter dan de opgegeven lengte en horologies die 5 *seconden* te langzaam gaan, in elke 2 minuten, hebben zy een goed plan uitgedacht om hunne race paarden optevelzelen en te verkoopen; maar na het onlangs geleverd staaltje van de zonderlinge handelingen hunner Turf Club ambtenaren en hunne verbazende onkunde in zaken van wedloopen, is het niet waarschynlyk dat men weder geredelyk geloof slaan zal, aan Swellendamsche onzin. Uw Dienaar,

BOOTS.

14 Juny 1849.

Heer Editeur!—Vergun my te vragen of het veroorloofd is, dat de veehandelaars of togtgangers en vendu-administrateurs het publiek zoo schandelyk te misleiden, door te adverteeren, dat zy op den zooveel of zooveelsten van de maand, publiek zullen verkoopen een aantal vee hetzy schapen of ossen en er nog dikwyls byvoegen dat het vee zeker present zyn zal; maar zich echter niet schamen om het vee een of twee dagen voor de verkooping plaats hebben zal uit de hand aan de slagters te verkoopen, en de andere koopers den volgenden dag voor niet op de plaats voor de verkooping door hen bepaald, te laten komen en wachten als of zy niets anders te doen hadden.

Ik zou hier niet over geklaagd hebben, maar op den zevenden dezer, was het reeds de vyfde maal in de laatste vyf maanden, dat ik daardoor misleid ben geworden. De boeren klagen van alle kanten en er wordt geen gehoor aan verleend. Ik ben zelfs verwonderd over de Nieuwsbladen, dat die het voor den boer niet meer opnemen; er is toch geen drummel of hy leeft van den boer, en zegt het spreekwoord niet—de boer betaald voor alles?

EEN BOER.

Malmesbury, 15 Juny 1849.

Mynheer!—Het moet voor een ieder, die het belang der kolonie ter harte neemt, smartelyk zyn te antwaren dat zy, die voorgeven, deze belangens voortestaan, en bestaande euvels uit den weg te ruimen, verpligt zyn daadzaken te verdraaijen en de waarheid te kort te doen, om hunne zaak staande te houden. Deze personen zyn veeleer de vyanden, dan de voorstanders van zulk eene zaak, en zy bewyzen aan de wereld, dat hunne zaak slecht moet zyn, en het kwaad, waarover zy klagen, niet bestaat, wanneer zy verpligt zyn, om opgaven te vermelden strydig met de waarheid. Deze aanmerkingen kwamen by my op, by het lezen van een brief in *Sam Sly's African Journal*, van den 31 Mei, geteekend een "Lyder" omtrent het onderwerp betrekkelyk de wet tusschen Heer en Bediende. Ik zoude geene kennis van dezen brief genomen hebben, ware het niet, dat dezelve eene verschrikkelyke verdraaijing der waarheid bevatte, en had ik niet gezien, dat de zaak bevestigd is, met eene geringe uitzondering, door de party, van waar "Lyder" zyn berigt heeft ontvangen, door een brief geteekend "Een Inteekenaar" in Sam Sly's Blad van den 7 dezer. "Lyder" op den 31 zegt: "En wat aangaat de wet omtrent Heer en Bediende, men zoude een boekdeel kunnen vullen met onregtvaardigheden, de Heeren aangedaan en verliezen geleden, door de aanmoediging welke dezelve geeft aan luiheid en oneerlykheid; een geval had onlangs te Malmesbury plaats, ik heb het van den persoon zelven." Daar "Lyder" het van den persoon zelven heeft, en bevestigd wordt door "Inteekenaar," zal ik dadelyk overgaan tot de daadzaken van het geval en myne aanmerkingen deswegens. "Lyder" zegt, "zyn geapprenticeerde bediende, een Neger, had iets gedaan, dat niet over het hoofd kon worden gezien, en het was de moeite niet waard den Magistraat lastig te vallen, op een afstand van 12 mylen (*zeer voorzigtig*), hy matigde zich dus het regt aan om te doen, hetgeen elk heer volgens de Engelsche Wetten en gebruiken geregtigd is te doen, namelyk, om eene huisselyke correctie te geven met eene rotting, als waarmede hy een ongehoorzaam kind zoude slaan."—Nu, mynheer, hoor de ware toedragt der zaak. Dit was eene klagte door een heer ingebragt tegen zyn geapprenticeerden Neger wegens pligt verzuim, welke te Malmesbury op den 23 Maart ll. onderzocht werd.

De jongen zeide in zyne verdediging, *hetgeen zyn heer niet ontkende*, dat het zyn pligt was om water te dragen voor het huis en acht paarden, en dat hy naar den stal moest zien;—dat, ten gevolge van de groote droogte er weinig water in de fontein was, en dat hy den vorigen dag tweemalen naar den berg had moeten gaan om water. Dat, toen zyn heer dien dag te huis kwam,—hy, de jonge, het paard had geknihalterd, en het dier in het water en in het zand had gerold: Dat zyn heer, na het eten in den stal kwam, en terwyl hy bezig was het paard schoon te maken, zyn heer hem vroeg, waarom hy dit niet reeds gedaan had? De jongen zeide, dat hy daartoe tyd noodig had, omdat het paard nog nat was. De heer sloeg daarop zyn jongen met *de vuist op het hoofd en schopte hem uit den stal.* Eene zachte correctie, zeker!! Veroorlooven de "stipte wetten van Engeland," waarop "Lyder" zich beroept, zulke eene huisselyke correctie!!! Laat men stoute kinderen aldus kastyden? Wy hooren niet dat er eene rotting is gebruikt. En wat zeide de vriend van den heer, die ook in het Hof tegenwoordig was?—dat toen zy bezig waren den Neger te binden, hy in de worsteling het ongeluk had den vriend te schoppen, hetgeen de vriend dadelyk beantwoordde met een vuistslag. Eene zeer zachte bestraffing!! "De apprentice liep weg naar den Magistraat om te klagen, wel wetende, dat hy zyn heer zoude kwellen, door hem te verpligten die reis te doen, als hy niets anders deed. En hy was verpligt in het Hof te verschynen, zyn werk, plaats en huisgezin achterlatende aan de genade van de gekleurde bedienden aldaar."—Nu, omtrent de daadzaak. Nadat de jongen uit den stal was geschopt door zyn heer, ging hy naar huis, om zyne kleederen te halen, om naar de Kaapstad te gaan, ongetwyfeld om by den heer Field, zyn beschermer, te klagen. Zyn heer achtervolgde hem, en met behulp van anderen trachtte hy hem te binden om hem naar Malmesbury te zenden. Op het zeggen van den jongen, dat hy gewillig zoude gaan, werd hy door zyn heer naar Malmesbury gezonden. Dit is het eenigste gedeelte der opgaaf, hetwelk "Inteekenaar" erkent door "Lyder" onnaauwkeurig te zyn opgegeven. Het overige zegt hy is naauwkeurig.

"Lyder" zegt verder: "de heer werd met £1 beboet en hem werd gezegd, dat wanneer hy zich weder daaraan schuldig maakte, hy (de Magistraat) hem niet alleen in £5 zoude beboeten, maar hem een maand gevangen zoude zetten." Hier is niet alleen eene verkeerde opgaaf van de waarheid, maar een gedeelte van de waarheid wordt verzwegen. Hoe konde de Magistraat anders den heer beboeten voor deze ongevergde aanranding? Maar hy vonniste ook den Neger tot zes dagen gevangenis, de eerste twee en de laatste twee op rystwater, wegens pligtverzuim.

Met betrekking tot de opgaaf, dat de Magistraat den heer had bedreigd, in geval van herhaling, met een vonnis van £5 of eene maand gevangenis, moet ik melden, dat de heer, na het uitspreken van het vonnis op een snoevenden toon zeide: "Wel, wanneer hy weder brutaal is, zal ik hem een goede "horse whipping" geven en £5 betalen." "Waarop de Magistraat zeide, "en eene maand gevangenis."

De Magistraat had met regt den heer wegens versmading van het hof kunnen straffen, en het zoude een pligtverzuim geweest zyn, had hy verzuimd om de party op de gezegde wyze te waarschuwen. Door dit te doen, handelde hy volgens de inspraak van zyn geweten, en volgens pligt, welken hy zichzelven als een man, en het publiek en het Gouvernement als een Magistraat verschuldigd is. Want waartoe bekleedt hy zyne bediening, wanneer iemand de wet in eigene handen kan nemen, en den Magistraat bedreigt, dat hy het weder zal doen?

Het is niet te verwonderen, dat "Lyder" knort op de "Verdedigers van Karakter," wanneer hy leugens voor den dag brengt om zyne zaak te ondersteunen.

Het komt my voor, dat "Lyder" dezelfde persoon is, tegen wien eens eene klagte werd ingediend te Malmesbury door een bediende wegens het niet betalen van loon, die, veroordeeld geworden zynde om dat loon te betalen, *eene beschuldiging van desertie tegen den bediende inbragt*, wanneer inderdaad de man (een Emigrant) was komen klagen. Ik vertrouw, dat ik, door de vermelding dezer daadzaken, de verkeerde opgaven in "Lyders" brief zal hebben opgehelderd, en ik kan hem alleen beklagen, dat hy onder slecht gezelschap is vervallen, en dat hy zich zoo ellendig heeft laten misleiden.

Met het onderwerp betrekkelyk de Ordonnantie van Heer en Bediende bezig zynde, zoude ik wel eenige aanmerkingen willen maken over dit belangryk onderwerp. Hieromtrent zal ik my bepalen tot de Afdeeling van Malmesbury, de graanschuur der Kolonie, en waarin het Groenekloofs Zendeling Instituut gelegen is. Ik moet vooraf volgens de taal der H. Schrift zeggen: "Wie zonder zonde is, neme het eerst den steen op."

Men schreeuwt veel omtrent gebrek aan handen en de Zendeling Instituten. Ik zal voor geen oogenblik ontkennen, dat handen schaars zyn; maar in vele opzigten is de boer zelfs daarvan de schuld. Ik zal u twee daadzaken melden, welke de beste argumenten ten mynen voordeele zullen zyn.

Een oud, afgeleefd mensch, door ouderdom en zwakheid neergebogen, kwam eenige weken geleden alhier, om eenig loon te recouvreeren van een boer, wegens het inzamelen van zyn oogst met zyne zoons. Hy behoorde tot het Instituut van Groenekloof. Zyne woorden waren: "*het is hard op myn ouden dag met myne kinderen te werken voor een briefje,*" (een promesse.) *Ik heb 12 shillings moeten betalen voor een paard om myn geld by den boer te gaan halen, en wanneer men zegt, wy moeten werken dan willen wy voor geld werken, want briefjes geven ons geen brood.* Een ander geval had onlangs plaats. Een man van Groenekloof kwam klagen, dat twee personen hem nog niet hadden betaald voor den laatsten oogst. Ik zag hem toevallig, en vroeg of het niet beter was, om nu te gaan ploegen, en geld te verdienen, dan in het hof te verschynen? Zyn antwoord was: "*Als ik klaar heb met ploegen zal ik weder een stuk papier krygen: ik wil dus liever op die manier niet werken.*" En hoe kan men verwachten dat hy op deze wyze zoude werken?

Maar doorzoek de Notulen van het Magistraats Hof, en zie of gy den naam zult vinden van een Lochner of Basson, een Laubscher, een Steyn, een Van der Westhuysen, een Du Toit, een Smuts, een Thuynsma en vele, *vele* meer, die ik zoude kunnen noemen, die klagten hebben tegen hunne bedienden, of hunne bedienden tegen hen. Neen! Door zoek, en gy zult ze niet vinden! Zoek, of gy den naam zult vinden van een enkelen uit de arme, de eenvoudige, *maar de gastvrye en christen bevolking van Zwartland!*—Gy zult ze niet vinden.

Neen, deze, de kinderen van de oorspronkelyke Kolonisten vereischen geenen Magistraat om hen tegen te gaan—geene wet om hen te leiden. Hunne wet is de Bybel en hunne daden de vruchten van de goede beginsels in hunne boesems geplant door hunne vaders—de zegen des Hemels vergezelt hen, in al hetgeen zy doen, hoe arm zy ook zyn, zy komen voorwaarts, en zy leven tevreden en gelukkig voort.

Ach! moge dit eenvoudig volk, onkundig van misdaad, bespaard worden voor de rampen en de besmetting, waarmede hetzelve bedreigd wordt door Bandietenschap.

Ik vrees, dat ik reeds te veel uw toegeeflykheid en plaatsbestek overschreden heb, maar steeds opgemerkt hebbende, dat uwe kolommen open staan voor het daarstellen van waarheid, en vooral hetgeen het welzyn van dit ons geboorteland aangaat, vertrouw ik, dat gy deze eene plaats in uw Blad zult inruimen.

Ik ben, enz.

VERITAS.

BANDIETEN.

Men heeft het op geene vergrooting toegelegd, en nogtans kan geene pen naar waarde de verontwaardiging onrust en verfoeijing beschryven, welke in deze Provintie is gaande gemaakt door een voorstel, hetwelk ten uitvoer gebragt wordende, onberekenbaar kwaad en ellende op volgende geslachten zal te weeg brengen. Wy zullen onze lezers niet vermoeijen met eene herhaling van louter gemeene uitdrukkingen, maar, alvorens wy eindigen, onze Regeerders herinneren, dat, in geval zy weigeren om aan onze regtmatige remonstrantien gehoor te geven, de bronader zelf van loyaliteit zal opdrogen, alleen om plaats te maken voor eene misnoegdheid, de diepste, innigste en alles overtreffende, en welke geene nadere liberaliteit, aan den kant van het Moederland instaat zal zyn uit te wisschen of te matigen.—*Port Eliz. Telegraph*, 21 Juny.

Juist toen ons Blad ter perse ging, werd het antwoord van Zyne Excellentie op het onderwerp, om Bandieten toetelaten, ons ter hand gesteld. Sir Harry betoond zich in het Antwoord het blootste werktuig, hetwelk ooit eenig vertrouwen heeft genoten. Hy is een geruineerd mensch. De kolonisten hebben reeds in hunne Memorie verzocht om Earl Grey te bedanken. Wat zullen zy verzoeken ten opzigte van Sir Harry?—*E. P. Herald*, 23 Juny.

LANDLOOPERY.—HANDEL IN GEWEREN EN KRUID.

De heer James Honey, op zyn retour herwaarts van Cradock op ll. Zaturdag, ontmoette *tien* Basoutas op hunne terugreis naar het land van Moshesh, beladen met geweren, en zoo als hy denkt, met kruid. Hy hield hen staande en vraagde hen, van waar zy kwamen? Zy zeiden van Grahamstad, alwaar zy de geweren gekocht hadden, en dat zy op hunne terugreis waren naar hun land. De geweren waren verstoken, ingewoeld in hunne kombaarsen, een waarvan onze berigter hen noodzaakte te openen. De geweren, daarin gewikkeld, waren alle oude geweren, met uitzondering van een klein vogelgeweer. Geene middelen hebbende om deze menschen aantehouden, was de heer Honey verpligt hen met hunne ongeoorloofde lasten te laten gaan.—*G. T. Journal*, 23 Juny.

AMAPONDALAND.

Sedert onze laatste uitgaaf hebben wy nadere berigten ontvangen omtrent de buitensporigheden door de Amapondas op den Amacaba stam gepleegd. Wy kunnen vooraf aanmerken, dat wy, behalve de geschreven opgaaf aan ons gedaan door een bekenden correspondent, een fatsoenlyk individu gesproken hebben, die juist van het land in kwestie gekomen is, en deze opgaaf in alle deelen bevestigd. Terwyl wy by het beginsel blyven, dat niemand onverhoord veroordeeld moet worden, houden wy desniettemin staande, dat de beschuldiging tegen den Britschen Resident H. Fynn, van te hebben aangehitst en deel genomen in deze schandelyke opschudding, zoo duidelyk bewezen is, en wel van zulk een ernstigen aard, dat de bemoeijenis van het plaatselyk Gouvernement onmiddelyk ingeroepen wordt. Indien slechts een gedeelte van de opgaaf met betrekking tot den heer Fynn bewezen wordt, zal zyne verplaatsing van het land in kwestie onvermydelyk zyn. Men zegt, dat het nieuws omtrent de wreedheden in deze opschudding gepleegd, zich door Kafferland heeft verspreid, alwaar geene geringe ontsteltenis is opgewekt door de daadzaak, dat een erkend ambtenaar van het Britsch Gouvernement heeft kunnen gedogen dat zyn naam in deze daden betrokken is. Al de byzonderheden van de zaak zyn ons nog niet ter hand gekomen op zulk eene wyze, dat wy dezelve kunnen publiceeren, maar genoeg is bekend, om ons aantezetten, het Gouvernement te bewegen tot een dadelyk onderzoek.—De vrede van de kolonie en van Kafferland vordert zulks. Wy genieten thans eene groote mate van gerustheid, maar er worden pogingen aangewend, om die rust te verstoren. Er zyn menschen, die het gaarne willen doen voorkomen, dat het bestaande stelsel eene mislukking is—hoewel het eer een wensch dan eene dadelykheid is—en het staat aan het Gouvernement en de Kolonisten gezamenlyk, om daarop naauwkeurig het oog te vestigen—dat het vertrouwen op Britsche getrouwheid, menschlievendheid en regtvaardigheid, niet verzwakt worde door onmagt of opzet—aldus het zaad van toekomstige ramp door de gansche kolonie verspreidende.—*G. T. Journal*, 23 Juny.

WYLEN DE HEER METELERKAMP.

De Ingezetenen van Port Elizabeth en omstreken zullen met veel belangstelling den dood vernemen van den Wel-Ed. heer Rutger Metelerkamp, Sen., eenigen tyd in de Kaapstad, Port Elizabeth en Cradock's Plaats, maar op het laatst aan Zuurbron, Gamtoosrivier, woonachtig. De achting, welke door allen hem toegedragen werd die met hem bekend waren, maakt zyn overlyden, zelfs in den hoogen ouderdom, tot een publiek verlies. In zyne aangename manieren, zyne zuivere opregtheid van karakter, en de onbaatzuchtige goedheid van zyn hart, zag men een levend voorbeeld van den waren *Christen*, en men was genoodzaakt hem niet alleen te achten maar ook te beminnen.

Genoegen scheppende in het vermaak der afzondering, hield hy zich het liefst bezig met de bewerking van zyn tuin, en in het gezelschap van zyn eigen gezin, alle welke hy de hartelykste toegenegenheid toedroeg.

Hy is lang ziekelyk geweest, maar zyn dood was even schielyk als onverwacht. De jaren hebben slechts gediend om de banden van toegenegenheid meer te sterken, waarmede hy aan zyn gezin verkleefd was, en hetzelve is door dit gemis in den diepsten rouw gedompeld.

Zyn lyk werd op Vrydag den 15 Juny in den tuin te Zuurbron ter aarde besteld in de tegenwoordigheid van een aanzienlyk getal boeren en anderen, terwyl de Eerw. J. D. Philip de lykdienst waarnam.—*E. P. Herald*, 23 Juny.

GETROUWD.

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, Kaapstad, op Maandag, den 25 Juny 1849, door den Wel-Eerw. Heer A. FAURE, B. D.

De heer Hendrik Andreas Priem, met Jongejufvrouw Petronella Berrendina Schietekat.

De heer Hendrik Johannes Schietekat, met Jongejufvrouw Gesina Maria Vinck.

De heer Hendrik Christoffel Hermanus Smit, met Jongejufvrouw Maria Wilhelmina Rietman.

THE

ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JULY 2, 1849.

EARL GREY has deceived the Colonists! At the very moment when he desired Sir HARRY SMITH to take their opinion respecting the introduction of Convicts, he appears to have been trying his influence on Her Majesty's Ministers, and after the lapse of a few days, he prevailed, and an Order in Council, declaring this Colony a Penal Settlement, was obtained by him.—There was nothing wanting now to accomplish the object he had in view. The Order to Sir HARRY SMITH, above cited, was a mere *ruse*. He well knew that the Colonists would never listen to the terms offered by him, and, fearing that their opposition might prove successful and his scheme neutralized, he, in February, despatches the *Neptune* to Bermuda with an order forthwith to embark 300 Felons for the Cape of Good Hope, and a month later the Order in Council itself is also on its way to the same place.

This Order—by which an act of the greatest cruelty, of matchless tyranny is practised upon a feeble, an unoffending Colony,—has been received by the Governor, who, although he had pledged his own honor and that of his Sovereign, that this Colony would never be made a Penal Settlement,—although the entire Colony had protested against the measure and solemnly pledged itself not to accept the services of any of the Convicts,—although he has himself admitted its iniquity,—has violated his sacred pledge, and promulgated the Order in Council, thus abandoning the colonists to their fate, deceived by both—the artist and the engine.

Perfidy and contemptible servility have played their part—the dastardly attempt to disgrace the Colony has been carried into execution,—but the courage of the Colonists to avenge the insult inflicted upon them, has not been shaken in the least. They are perfectly prepared to fight the deadly combat,—not by force—for they hate all violence—but by those constitutional means which are still left to them. Free access to the Throne of Majesty has not as yet been denied them, and they may still approach with confidence the representatives of a noble, a free, a just people. Their cause is a righteous one, and as loyal subjects they do well to endeavour to obtain redress by legal means rather than resort to rebellion, however defensible such a course might be.

Experience has however proved that they cannot confide in official promises, and that nothing short of an act of the Imperial Legislature can secure the future safety of the colonists. Hence it has been resolved to appeal to the Queen, to both Houses of Parliament and to the people of Great Britain. The inhabitants of Cape Town and of the neighbouring districts will meet on Wednesday next, in order to discuss the terms of the formal remonstrances which they intend to send home; and at the same time they will renew the pledge taken by them not to employ any one Convict and to drop connexion with any traitor to his country who may venture on such an experiment.

The Merchant's Stores, Shops and all Public Offices (those of the Government, of course, excepted,) will be closed on Wednesday next, during the hours of the Public Meeting.

We hear bitter complaints respecting the miserable state of the Stellenbosch Branch Road.

EARL GREY AND THE DEFENCE OF THE COLONY.

No. 291. Downing-street, 20th March 1849.

Lieut.-General Sir HARRY SMITH, Bt.

Sir,—I have to acknowledge your Despatch No. 215, of the 21st December last, in which you inform me that you had withdrawn the proposed Ordinance, of which you send me a copy, for amending the law relating to the Burgher Force in the Colony of the Cape of Good Hope.

Considering the state of feeling evinced by the numerous petitions on the subject, I think you acted judiciously in withdrawing the measure. And, as there is, happily, no present appearance of its becoming probable that the inhabitants of the Colony may be called on to take up arms for their defence, the whole subject will, very properly, abide the consideration of the Representative Legislature, which will, I, trust, at no distant time be assembled.

At the same time I must repeat, that the people of the Cape of Good Hope are distinctly to understand, that a British Force will not be maintained in the Colony for the purpose of defending them against incursions from the Native Tribes on the Frontier. The seat of Government, any one or two principal posts, will continue to be garrisoned by the troops. And in the event of an attack from a civilized power, the protection of Her Majesty's Naval and Military Forces will not be withheld. But, it will be incumbent on the Colonists to provide, in some way or other, for their own security against their barbarous neighbours; and they must consider themselves as warned, that if they should suffer the loss of lives or property, from the want of adequate precaution, the responsibility will rest with themselves alone.

I have, &c., GREY.

Original Correspondence.

Klapmuts, June 21, 1849.

Mr. Editor,—It was my determination to refrain from writing in the newspapers, but I ask every right-minded man whether the present is a time to remain silent? No, no. It has been resolved to change this colony into a Penal Settlement, and it therefore behoves us to adopt measures to have that resolution annulled. Sir Harry tells us that he must remain faithful to his sovereign; well, then, let us remain faithful to ourselves. We see the effect of popular opposition, yea, that "unity constitutes strength." We might well ask the British Government if it is fair that the executive power is entrusted to one man? Earl Grey may be a sensible man, but in the present instance the contrary is apparent. Must a free and peaceful colony and people be dragged into rebellion by his obstinacy? What is, what can be worse than the neglect of the continual prayers and supplications of the people? Has not this proved the ruin of entire states?

Now then, fellow agriculturists and colonists, be faithful. One thing, at least, is left us: no power can force us to accept of the services of those whom we decline;—let us therefore solemnly pledge ourselves not to take into our service any imported convict. Reflect upon the injurious consequences which would result even to the formerly imported free immigrants, among whom there are no doubt many good men. They will be left without employment, in as much as they also will be looked upon as convicts—and for this they will have to thank the want of a registration system, in consequence of which any one can roam about here without any certificate. But be this as it may; we must do as I said. Will any one be found to take into his service any such convicts? I presume not; but let those who may be so inclined remember that thus they will pave the way to perdition for themselves and posterity. Let those then who no figure on the great stage of the world exert themselves, lest future generations cast a contemptible glance upon the tombs of their ancestors, and rebuke them as having been the cause of all their miseries. What man amongst us would be able to leave his farm in safety? Our dwellings are at such a distance from each other, that every species of abomination may have been completed, before one neighbour could have come to the rescue of the other. Our wives and daughters would be exposed to nameless violence. Come then, (for I shall dwell no longer on the consequences likely to result from the measure,) advice your own conscience; let us unite in the expression of our sentiments, and our cause will triumph. *My firm determination is to resign my appointment of Fieldcornet for the ward Klapmuts*, however insignificant it may be deemed. *I desire to be no rural policeman, nor to perform the duties of one, and many more are of the same mind.*

I am, Sir,
N. G. VOS.

THE "ENGLISH FARMER," AND HIS CONVICTS.

SIR,—A letter written by your old correspondent an "English Farmer" has appeared in *Sam Sly's African Journal*. It professes to treat of the convicts, and the writer of it has evidently been thus compelled to sneak into print as none of the leading journals would have published such a document. It is extraordinary to see a man so wrapt up in the cloak of his own self conceit, as to imagine that such a letter can have any other effect but that of producing the most profound contempt for the writer. Independent of his usual virulent and coarse language respecting the Editor of the *Commercial Advertiser*, a gentleman, who like yourself, and the Editors of the *Mail* and *Observer*, has fought this battle most nobly for us,—the "English Farmer," has the incredible audacity to state that the 300 convicts now coming "CAN DO US NO HARM, BUT VERY MUCH GOOD BY THEIR LABOR!" as if any, but the most unprincipled, and the most sordid, would accept of labor on such terms. The "English Farmer," with his characteristic credulity, takes for Gospel what Sir G. Grey and Lord Grey have said about these Convicts being men *chiefly* transported for venial offences, and that they are reformed! Is it possible that any man can be so entirely void of common sense, so lost to self respect, as to state his belief in such absurd falsehoods? Those who are acquainted with the administration of law in England, know perfectly well that *in these days*, criminals are never transported, until they are supposed to be incapable of reformation in the houses of correction, penitentiaries, &c. &c. It may occasionally happen that a man is transported for stealing something trifling in value, but your readers may rest assured that such a man is transported not *for that offence alone*, but because he is a notorious villain, either convicted before, or one after whom the officers of justice have been long hunting When an old offender comes before the court, the crime he may then be charged with, is nothing in comparison to his previous rascalities and escapes from justice. Therefore when we hear that these Convicts now coming to us have been *all* transported for slight offences, we treat the falsehood with the contempt it merits. As for the *reformation* of the Convicts on board the hulks at Bermuda, how is it possible for any one to know, whether they are reformed or not? They certainly have not murdered their Governor or massacred their guard, and what other crimes could they possibly commit, being constantly under surveillance? Many of them will pretend to be reformed, and behave quietly, knowing that their release from the hulks, depends on their hypocrisy, but what guarantee have we, that all their former villainous propensities will not break out, when they are free from all restraint?

No, no, my fellow Colonists. England does not send her *young offenders* to Bermuda (young in *years* they may be, but aged in iniquity) nor does a *reformation in irons* last long after the irons are removed.

You saw what Mr. Adderley said in the House of Commons regarding the duplicity and downright fraud of the Colonial Minister (Lord Grey) respecting New South Wales. The Legislative Council there agreed to receive Convicts, on *the conditions offered by Lord Grey*, viz, that for every Convict sent, one Emigrant should be sent also free of cost to the Colony. Well, what happened? The *Convicts were sent*, but when the Colonists of New South Wales asked for the Emigrants, they *were told by Lord Grey* THAT THERE WAS NO MONEY, and THAT EMIGRANTS COULD NOT BE SENT!!! This was stated openly in Parliament, and Lord Grey's friends could not deny it.

You have seen how Lord Grey has deceived us already, by asking for our opinions about the reception of Convicts, and never waiting for those opinions;—and you have seen how he and his colleagues have deceived the people of England, by concealing the fact, that whilst they were pretending to ask our leave to send the Convicts, they had actually already made the Cape a Penal Settlement, by an Order in Council. Now, I ask all men of common sense, if they will believe the assertion of an "English Farmer" (I believe he is the only English Farmer in the Colony so lost to shame) that the Convicts now coming, "CAN DO US NO HARM,—BUT MUCH GOOD BY THEIR LABOR?"

Judging from what Mr. Montagu is reported to have said in Council, viz: that he had heard of 3 or 4 people who would take Convicts, and from the unfortunate love of notoriety which some weak people labor under, it is to be expected, that a few individuals may be so infatuated, so forgetful of their duties to their neighbours, and of the Colony, as to take some of the Convicts into their employ, merely for the sake of cheap labor. Some, like a certain *Sly Editor*, may do so, in the hope of currying favor with great people;—some, like a certain military Chaplain, may promote the scheme, because they have no stake in the Colony, and will never see the catastrophe to come, and therefore imagine it a fine time to exhibit a *little cheap philanthropy*. But, whatever may be the cause of these exceptions from the general rule, it seems advisable, that the Anti Convict Association, in drawing out their next Memorial, should dwell on this point, and show, that because some of the Convicts may be absorbed into our population, by the interference, influence, and exertions of the authorities, or by the selfishness of a few sordid individuals who may not be permanent residents in the Colony, *we in a body* are not to be considered favorable to the importation of English Felons.

The Memorials sent in from every quarter, and couched in the strongest language, attest the universal feeling of indignation, horror and disgust which the infamous proceedings of Lord Grey have excited.

His Lordship talks of the expense of keeping Felons in England, but the Governor had better warn him at once, that he will perhaps find it cheaper to keep Felons in England, *than a few extra Regiments at the Cape!* The Home Government have been trying one "*experiment*" upon us, and if it is continued, the Colony *may perhaps try another*,—weak as it is.

To conclude.—Let us all again pledge ourselves solemnly not to receive or employ any of the Convicts now expected, and that we will not associate or hold any intercourse with those who do. Let the "English Farmer," and his admirer (if he has any left) take these *amiable, reformed*, and *interesting* Felons into their families;—but let us, like men, who regard the safety and innocence of our families, and the highest interest of the Colony, keep ourselves and all who are dear to us, from the horrible pollution of *Convict* society, in any shape, or under any disguise.

I am, your's truly,
A FARMER.

Tulbagh, June 25, 1849.

MR. EDITOR: Sir,—So the fiat has gone forth! Earl Grey has ordained that henceforth the Cape of Good Hope is to be considered as one of the Penal Colonies; foolish man! has he never heard of moral force being superior to physical, or is he so utterly wanting in morals, as regards his own character, that he cannot appreciate this sublime truth? Ere long his cowardly and dastardly heart will be made to feel it; he has yet to learn, that a steady and persevering appeal to the majesty of the people, must, shall and will be listened to sooner or later. I trust that there will be such a voice raised in this colony against such an iniquitous Minister that it will sound to him as his death knell. By what chicaneries he came into office, and thus was placed in a position to impose upon an offenceless and loyal people such a curse, is best known to himself. The mean and paltry excuse of his namesake, Sir G. Grey, is, that the "noble Earl" had given directions for the sailing of the Convicts before he was aware of the objections that the Colonists had to receive them. In what respect has he shewn his nobility? History gives us none.

This is one of, in my opinion, the greatest objections to hereditary honors. I may have have distinguished myself for the benefit of the community at large, and consequently received my sovereign and country's approbation, and certain honors be the result of the same; but I may likewise have a son who, from his false position in society, becomes one of the greatest scoundrells (not at all an uncommon occurrence) and thus my hard earned honors descend to him, and by this false position he becomes as great a scourge to the community as his ancestor was a blessing. Search the Book of Heraldry, and there you will find, that some of the so-named noblest families have upon their escutcheon (morally speaking) "Panders to the vices and extravagancies of their sovereigns." "Noble is that noble does," is a trite but a very true maxim. Perhaps had a plain *Mr.* been at the head of the Colonial Department, he would have shuddered at the idea of letting loose such a moral pestilence amongst a community where the more heinous crimes are hardly ever heard of. Yes, Mr. Editor, I challenge any of Her Majesty's Colonies, with the same amount of population as ours, to show their criminal records, and I dare to state that we should gain by the comparison. If such be the case, and I have it from the best authority, how can a Minister answer to his God, his Queen and his Country, for such an act as that under consideration? It must arise from total ignorance of the colony, of the position of the Cape, or else from a morbid feeling which can only arise from one who is totally lost to all feelings of decency and consideration: The worse is not yet said, you must let loose these 300 ruffians on the public. Perhaps you and I are too far advanced in years to see the result, but the rising generation will have to bear the burden of this moral pestilence. And is it not a sacred duty on our part to stand forward, and, if possible, avert this moral responsibility? The press, Mr. Editor, is the most powerful ally of a civilized people, and I trust you will not be wanting now that the hour of trial has come. Any one who subscribes to your paper and has connections at home is bound to send the same to England, in order that the people may know in what distress of mind we are in, respecting the introduction of convicts. The people sent to us when visited by famine and disease,—did we withdraw our assistance? Did we not do all in our power to assist them? and we are taught that those that lend to the poor give to God, so can we now see a path opened to us. Do you suppose that our sympathy has been forgot? Oh! no. I have a better opinion of my country. Moreover let them know, that the hand that fed them in the time of need, is in want of their assistance, and thousands of voices will be raised in our favor.

The reckless and imbecile Minister will tremble at the voice of the majesty of the people; he will be shouted and hissed at as a monster in human shape and any well thinking person will speak of his name with execration. I am so indignant at the course which has been pursued by this jack in office that I can hardly find language sufficiently strong to express my sentiments, but I trust abler hands will write on this all important subject, remembering that "union is strength."

I remain, Sir,
JUNIUS.

Swellendam, 25th June, 1849.

SIR,—As Earl Grey's laudable project of converting the Cape into a Penal Settlement, will doubtless be the theme of many a Song in the Mother Country, I think it would be a disgrace for *us* to be backward in evincing our gratitude to our illustrious benefactor. I have therefore thrown the enclosed lines together, which I would suggest that his Lordship could sing, with good effect at the first Philanthropic Dinner, at which he may be called upon to preside. The lines, I am aware, have many defects, but in his Lordship's able hands, I think they might be readily altered, so as to adapt them to the Air of "All the Blue Bonnets are over the Border."

By inserting the Song in your next issue, and forwarding a paper to Earl Grey, with the first "Dispatches" that leave the Colony,

You will much oblige,
Your obedient,
PETER PINCH.

SONG,

All the Pick-pockets are off to the Cape.

March, march, all ye *grey* gallows birds,
Villains and wrong doers of every shape;
March, march, hear the inspiring words,
All the Pick-pockets are off to the Cape.

Come from the purlieus of famous St. Giles,
Come from the haunts of the Rogue and the Thief,
Come from the dens where you practice your Wiles,
My tickets of leave will soon give you relief.

Many a purse may be had for the snatching,
While the poor *Capers* are standing agape,
Many a Sheep may be had for the catching,
All the Pick-pockets are off to the Cape.

Tell them, you're sent to provide them with labor,
And to pay off the debt of the last Kaffir war,
Tell them, you'll each prove an excellent neighbour,
That you once were sad Rogues but you'll be so no more.

Then "up Thieves and at 'em"—rouse ye *grey* jail birds,
Screepings of prisons and refuse of rope,
Strike up the "*Rogues March*" and shout boldly the words
Hurrah for Earl Grey and the Cape of Good Hope!

Swellendam, 25th June, 1849.

SWELLENDAM RACES.

SIR,—The letter of *One of the Herd*, dated Swellendam June 14, is just what I expected, viz.: a paltry shuffling excuse and a contemptible equivocation to back out of the scrape he has got into Not one of my assertions about the false measurement of the course, or the wrong timing, or the improper proceeding of the officials, has he ventured to contradict, because he cannot.

But in order that this person may not have the last word and may not thereby delude any one that HE is anxious to make a match or matches, the Secretary of the South African Turf Club will demonstrate by an advertisement in your paper of this day, that money has been lodged in his hands, on behalf of the Cape Town Horses, according to the challenges before given—that is quite enough. The names of the owners of the horses or their backers are of no consequence.

What further excuse will be made *now* by the Swellendam *hoaxter*? There is plenty of time for training either at Swellendam or in Cape Town, and no horses in this part have commenced any work yet.

It was not *my* "assertion" that the Race Course at Swellendam was too short. It was the unhappy confession of the Swellendam people who thought they had done the thing so cleverly, by measuring the course from *the outside instead of the inside*! I am quite ready to be convinced of my "ignorance" on this subject, and therefore £50 is lodged in Mr. Crighton's hands as a *bet*, that the course was incorrectly measured, and consequently that when the horses in March last, were said to be running a mile and a half, they were running considerably less. Now, good readers, you will be able to discover *where* the "ignorance" lies! Really, the unfortunate people whose sporting interest are left to the collective wisdom of the Swellendam *clique* are much to be pitied.

Your readers must be careful in future how they trust to the Swellendam descriptions of the Swellendam Races and timing. With a course considerably short of its stated length, and watches that go *five seconds too slow* in every two minutes, they have hit upon a fine plan to puff off and sell their racers; but after the specimen so lately afforded of the curious proceedings of their Turf Club Officials, and their amazing ignorance of racing matters, it is not very likely that Swellendam nonsense will be again readily believed.

Your obedient servant,
BOOTS.

Malmesbury, June 15, 1849.

SIR,—It must be a matter of regret to every one, who has the interests of the Colony at heart, to find that persons, who pretend to advocate those interests, and to remove existing evils, are obliged to subvert facts, and distort truth, to establish their cause! These persons are rather the enemies than the advocates of such a cause, and they prove to the world that *their* cause must be bad, and the evils they complain of non-existing, when they are obliged to make statements contrary to fact. These observations occurred to me, upon perusing a letter in *Sam Sly's African Journal* of the 31st May, signed "A Sufferer," upon the subject of the law of master and servant. I should not have taken notice of this letter, did it not contain a horrid perversion of the truth, and did I not see that the case is corroborated, with one slight exception, by the party from whom "Sufferer" got his information, by a letter signed "A Subscriber" in *Sam Sly's* Paper of the 7th inst. "Sufferer" on the 31st states, "And as to the law of master and servant a volume might be filled with cases of injustice done to masters, and losses sustained by the encouragement it gives to idleness and dishonesty. One occurred the other day at Malmesbury, I have it from the person himself." As "Sufferer" has it from the person himself, and is corroborated by "Subscriber," I shall proceed at once with the facts of the case, and my comments thereon—"Sufferer" says, "His apprenticed servant, a Negro, did something that could not be overlooked, and was not worth while troubling the Magistrate, 12 miles distant, (*very considerate*) he therefore took upon himself to do that which every master, according to English laws and usages, is entitled to do, viz., to administer a domestic correction with a rattan, such as he would beat a naughty child with." Now, Sir, hear the true facts of the case. This was a case brought by a master against his apprenticed Negro for neglect of duty, which was heard at Malmesbury on the 23d March last.

The boy stated in his defence, *and which the master did not disprove*, that it was his duty to carry water for the house, and eight horses, and that he had to attend the stable; that in consequence of the great drought there was very little water in the well, and that the day previous he had to go twice to the mountain for water; that when his master came home that day, he, the boy, knee-haltered the horse, and the animal rolled in the water and the sand; that after dinner his master came into the stable, and while he was cleaning the horse, his master asked him why it had not been done already? The boy said it required time as the horse was still wet. The master *then struck the boy with his fist on the head and kicked him out of the stable*. A gentle correction this, certainly?? Do the "strict apprentice laws of England" to which "Sufferer" alludes, allow this "domestic correction"??!! Are naughty children allowed thus to be chastised? We hear of no rattan being used. And what did the master's friend, who was also present, state in the court. That when they were trying to bind the Negro in the struggle he happened to kick the friend, which the friend immediately returned with a blow of his fist. A very gentle castigation!! "Away went the apprentice to the Magistrate to complain, well knowing he should be able to annoy his master by compelling him to go the journey if he did nothing else. And he had to appear in court, leaving his work, farm and family to the mercy of the colored servants on it." Now for the fact. After the boy was kicked out of the stable by his master, he went to the house to fetch his clothes to go to Cape Town, doubtless to complain to Mr. Field his protector;—his master followed him, and, with the assistance of others, endeavoured to tie him to be sent to Malmesbury. Upon the boy saying that he would go willingly he was sent to Malmesbury by his master. This is the only part of the statement admitted by "Subscriber," to have been incorrectly related by "Sufferer." The rest he states to be *correct*

"Sufferer" further says, "the Master was fined £1, and told, if he repeated the offence that he (the Magistrate) would not only fine him £5, but put him in prison for a month." Here is not only a misstatement of the truth, but part of the truth is held back. How could the Magistrate do otherwise, than fine the Master for the unwarrantable assault? But he also sentenced the Negro to six days' imprisonment, the first two and last two on rice water,—for neglect of duty.

With reference to the statement that the Magistrate had threatened the Master in case of repetition, with a sentence of £5, or one month's imprisonment;—I must state that the master, after sentence was passed, said in a bragging manner: "well, if he is impudent again, I'll give him a good horse-whipping and pay £5." The Magistrate then said, "and a month's imprisonment."

The Magistrate might very justly have punished the Master for contempt of Court; and it would have been a dereliction of his duty had he failed in warning the party, in the manner he did. When he did so, he acted under a conscientious duty of what he owed to himself as a man, and to the public and Government as a Magistrate. For what did he hold his situation if the party could take the law in his own hands, and threaten the Magistrate that he would do it again?

No wonder "Sufferer" snarls at the "Advocates of Character," when he brings forward falsehoods to support his cause.

It strikes me most forcibly, that "Sufferer" is the same person who once had a complaint preferred against him at Malmesbury by a servant for non-payment of wages, when upon being convicted to pay the wages, *he brought in a charge against the servant for desertion*, when, in reality, the man (an Emigrant) had come to complain. I trust, by the above statement of facts, I have cleared up the mis-statement in "Sufferer's" letter, and I can but pity him for having got among bad company, and for having been so miserably imposed upon.

While on the subject of the Masters and Servants Ordinance, I would wish to make a few remarks upon this important subject. In these, I shall confine myself to the Division of Malmesbury, the Granary of the Colony, and in which the Groenekloof Mission Institution is situate.

I shall premise by saying in sacred words: "Let him, who is without sin, cast the first stone."

A great cry is made about the want of labor and the Missionary Institutions. That labor is scarce, I shall not for a moment deny;—but in many instances the farmer himself is the cause of it. I shall state to you two facts, which will be the best arguments in my favor.

An old decrepid man, bent down with age and infirmity, came to this place a few weeks ago, to recover some wages from a farmer, for reaping his crop with his sons. He belonged to the Groenekloof Institution. His words were: "*Sir, it is hard in my old age to work with my children for a 'briefje'*" (a note of hand). *I had to pay 12 shillings to a man for his horse to go to the farmer to recover my money, and if people say we must work,—we'll work for money, but briffjes won't give us bread.*" Another case happened a short time ago. A man of the Groenekloof Institution came to complain that two persons had not yet paid him for the last harvest. I happened to see him, and asked him if it were not better to go and plough now, and earn money, than to attend courts; his reply was—"*If I have done ploughing, I shall get another piece of paper. I will rather not work at that rate.*" And who could expect him to work at that rate? But search the records of the Magistrate's Court, and see if you can find the name of a Lochner, a Basson, a Laubscher, a Steyn, a Van der Westhuyzen, a Du Toit, a Smuts, a Taunyama, and many *many* more I could name,—as having complaints against their servants or their servants against them. No! search and you will not find them; search if you can find the name of a single of the poor, the simple, *but the hospitable, and Christian population of Zwartland*! you will not find them.

No, these, the children of the original colonists, require no Magistrate to check them,—no law to guide them. Their law is the Bible! and their actions, the fruit of the good principles instilled in their breast, by their fathers,—the blessing of Heaven attends them;—in whatever they do, however poor, they prosper; and they live on contented and happy.

Oh! may this simple people, ignorant of crime, be spared from the calamities, and pollution with which they are now threatened by Convictism.

I fear I have already presumed too far on your indulgence and space, but having always observed that your columns are open for the establishment of truth, and for everything that regards the welfare of this our native land. I trust that you will give this a place in your columns, and believe me to be,

Sir, VERITAS.

CONVICTISM.

No exaggeration has been attempted, and yet no pen can adequately describe the disgust, alarm, and detestation which has been awakened in this Province by a proposition which, if carried into execution, would entail incalculable misery and evil on this and on succeeding generations. We will not weary our readers with the repetition of mere hackneyed phrases, but we will, before concluding, remind our Rulers, that if they refuse to listen to our righteous remonstrances, the very font of loyalty itself may be dried up, only to make place for a disaffection the most deep, intense and all pervading, and which no subsequent liberality, on the part of the mother country, may suffice to efface or mitigate.—*P. E. Telegraph, June 21.*

Just as we were going to press, the Reply of his Excellency on the subject of admitting the Convicts, was put into our hands. Sir Harry appears in the Reply, the merest tool that ever enjoyed a trust. He is a ruined man. The Colonists have already memorialized for the removal of Earl Grey. What will they pray for in regard to Sir Harry?—*E. P. Herald, June 23.*

AMAPONDALAND.

Since our last issue, further information has been received by us, relative to the excesses committed by the Amapondas on the Amabaca tribe. We may premise here that, besides the written statement made to us by a known correspondent, we have seen a respectable individual, who has just come down from the country in question, and who confirms that statement in every particular. While we hold to the principle that no one should be condemned unheard, we nevertheless maintain that the charge against the British Resident Agent H. Fynn, of having incited and even taken a part in these disgraceful commotions, is so distinctly made, as well as of so grave a cast, as to call for the immediate interference of the local government. If but a portion of even the statement, which is made in reference to Mr. Fynn, be substantiated, his removal from the country in question will be unavoidable. The "news" it is said of the atrocities commited during these commotions, have spread throughout Kaffirland, where no littl consternation is excited by the fact, that a recognized officer of the British government should have his name involved in the transaction. The full particulars of the case have not as yet reached us in such a form as to warrant us in giving them publicity, but still sufficient is known to induce us unhesitatingly, to call upon the government for prompt and searching enquiry. The peace of the Colony, and of Kaffirland, demands this. We enjoy at present, a large measure of tranquillity; but attempts are made to disturb this repose. There rre those who would fain have it appear, that the existing system is a failure—"the wish being evidently father to the thought"—and it is for the government and colonists unitedly to see to it carefully, that confidence in British faith, humanity and justice, be not weakened either by incapacity or design—thus scattering the seeds of future disaster throughout this country.—*Graham's Town Journal.*

VAGRANCY—TRADE IN GUNS AND GUNPOWDER.

Mr. James Honey on his return hither from Oradock last Saturday met *ten* Basoutas on their way back (to Moshes' country) laden with guns; and, as he infers, gunpowder. He stopped them and enquired whence they came? They informed him from Graham's Town, where they had purchased the fire arms, and were on their way back to their own country. The guns were concealed; being wrapped up in their veldcombases (skin blankets), one of which our informant compelled them to open. The pieces contained in this were all old muskets, with the exception of one small fowling piece. Not having the means of coercing these people Mr. H. was compelled to permit them to proceed forward with their illicit burthens.—*Graham's Town Journal.*

MARRIAGE WITH A DECEASED WIFE'S SISTER.

The subject of Marriage with a deceased wife's sister is at present exciting no small attention among various classes. Up to the year 1835, such marriages were permitted; but, at that period, a Bill was introduced by Lord Lyndhurst, and carried, which, while it ratified all past marriages of this description, interdicted them for the future. The new law has created much uneasiness, and it is asserted to be fraught with a large amount of mischief, and the consequence of this discovery has been the appointment of a Commission of Inquiry into its working. A mass of evidence has been collected, the bearing of which is strongly adverse to the law as it now stands, and which seems to demonstrate the necessity of its complete abrogation; and, accordingly, with a view to effect this, Mr. Worsley has obtained leave to bring in a Bill into the Lower House It will be at once perceived that this is a matter which comes legitimately within the province of theology, and unless it can be shown that Divine permission has not been given to contract such marriages, men ought not to be interdicted by the arrangements of human society. The question is one of those on which there has been much diversity of opinion, even among religious men, of every age in every country. The Commissioners, in the course of their inquiries, had a Spaniard, Don Absalon Matanimas, brought before them—a man of some brilliancy of talent, and of large pretensions on this subject. He was examined through an Irish interpreter, who played his part with considerable adroitness, interposing, at times, remarks and arguments of his own. This gentleman's ancestor had got into trouble upon the matter by going against the dogma of the Church of Spain; and he escaped the gallows only by a commutation to the galleys. This circumstance appears to have led him into a rather laborious examination of the law in question. Don Absalon appears to have set his mind on aggravating the crime of his relative by using very freely the liberty which he considered to belong to him. He stated, that he married, successively four sisters! The Commissioners, as they well might, were confounded by this monstrous confession; and conferred among themselves, as to the propriety of asking, whether, in each case, the former wife had been first buried; but they were restrained by delicacy,—a scruple, it strikes us, which need not have weighed much in dealing with such a man,—a man, who thus gloried in his shame, and avowed notions which go most deeply to endanger the morals of society. The following is one of the questions put to him by the Commissioners with his answers:—

"You have, then, no doubt about the lawfulness of marrying with a wife's sister?

"I have studied the question in the books, and with the best living doctors of the schools in Spain. I am clearly of opinion that no law of nature, or founded on Theological reasons, can prohibit a marriage in any degree of affinity.—This was the plain doctrine of Dr. Ignacio Sacamuelas, of Alcale; Dr. Sangrador Matasanor, who was an equal ornament to the Science of Medicine and Jurisprudence in the Royal College at Madrid; and Don Lotario el Galan, who was the most graceful lecturer of his time in the College of San Gregorio at Valladolid."

It seems to us pretty clear, that Don Absalon, whatever his pretensions in the way of nature, knows very little about Theology,—at least, the Theology of the Scriptures. His ideas are quite as free on the subject of divorce as on that of marriage, as will appear from the following question of the Commissioners, with his reply.

"Do your laws in Spain allow you to divorce one sister, in order to wed another; for this your remarks seem to aim at?—*Cabellcros Ingleses*, had I not been in advance of the laws, I should not have been here to-day. Let us understand each other. We are asserting the liberty of Nature against the devices of Priestcraft. What, then, have we to do with laws which are still entangled with old cannonical lumber? Our best Doctors, from the time of the venerable Sanchez, are agreed, that affinity is to be no bar to marriage. I only go a step further, that it should be no bar to separation after marriage, by mutual consent. All should be free and voluntary among relations, to meet when they will, and part when they please."

Might not the system of Don Absalon Matanimas be entitled, "Marriage for Blackguards"? What more could the vericst ruffian in Paris ask? We submit, that the Commissioners but very slenderly consulted their own dignity, when they condescended to examine such a fellow. He ascribes it to his being "in advance of the laws," that he had come to England—a plea which might probably be urged by a large proportion of those who have gone to people Botany Bay and Norfolk Island! This is a very self soothing view of the matter—a short way of converting crime into merit. The Commissioners had speedily the pleasure of an illustration: Here a slight disturbance was observed at the door of the Committeeroom, and a person who had the appearance of a Spanish policeman, somewhat splashed with mud, and in the odour of haste and fatigue, came and placed in the hand of the Ambassador's Secretary, who was present, a copy of *El Clamor Publico*, or the Madrid *Hue and Cry Gazette*. His Excellency's gentleman, after a brief comparison of an advertisement, to which his attention was directed, with the personal features and description of DON ABSALON, advanced with the Irish interpreter towards the Chairman, and appeared to communicate some important information respecting the accomplished Student under examination. In the meantime, the distinguished foreigner himself made a dexterous rush towards the door of the Committee-room, and pushed aside the Spanish guardsman; but, on passing the threshold, he was secured by two English police constables, who had been stationed outside in expectation of this emergency. The nature of the charges against Don Absalon did not transpire; but the officer of Spanish justice was heard to apply very liberally the terms of *Vellaco, Embustero*, and other synonymes of Peninsular usage, to the prisoner, who, it appeared, was legally arrested, in order to be re-conducted to Spain, to be put on his trial. This unexpected incident cut short this singular evidence, and closed for the day the labours of the Commission.

The Clergy are very much alive on the matter; not less, perhaps, than a score of publications from their pens have recently been issued on the subject. Many, and among them Dr. Dale, of St. Pancrass, call, on moral grounds, for the immediate abrogation of the law. Others are as strenuous in

upholding it. Setting aside all considerations of Scripture, if the matter is to be decided on grounds of mere morality, it may soon be done. If the Evidence collected by the Commissioners is to be relied on, incalculably more mischief has come out of the law than was known to attend the former state of freedom in which there is reason to believe that the good greatly counterbalanced the evil. Of the evil, indeed, the public heard but little; but of the good much was known, especially in the case of children being left by the deceased. While by no means under-rating the force of the arguments used in support of the law, as it now stands,—while prizing the character and motives of those who press them, we should much prefer, on mere moral grounds, the office of attacking to that of defending it.—*British Banner.*

Stationery, &c. &c.

TO-MORROW, MORNING (TUESDAY,) the 3rd of July, Mr. CAUVIN will sell on the Parade, a quantity of Stationery and other Articles, per JANE PIRIE consisting of—

Quills, playing Cards, walking Canes and Sticks, 1 Case elegant Glass Chimney Ornaments, a few Boxes Sperm Candles, 1 Case Cut wine Glasses and Decanters, &c. &c.

All without Reserve.

Foolscap and Post Paper.

AT the Sale of Stationery, to be held by Mr. L. P CAUVIN, TO-MORROW MORNING, (Tuesday,) the Undersigned will dispose of an invoice of the above PAPER, (excellent quality) ex *Jane Perie.*

July 2, 1849. C. L. HERMAN.

MR. R. J. JONES

WILL offer for Sale in the Custom House Yard, on THURSDAY MORNING next, 5th July, at 10 o'Clock, (weather permitting) the following MERCHANDIZE:—

10 Pipes Spirit, 50 per cent. above proof,
47 Hhds. superior Cognac Brandy,
50 1 doz. Cases do. do. in qts. and pints,
10 Hhds. } White Wine Vinegar,
14 Casks, }
150 Tins Sardines,
111 Cases Cordials, viz. Raspberry, Cherry, and Ratafia, 8 Cases each containing 140 lbs. Tins Confectionary, viz, Peppermint, Brilliant, Rose, Carroway and Almonds,
1 Bale Bottling Corks 15,000,
54 Cases Window Glass, viz.,
3 do. 20 x 18,
5 do. 20 x 14,
5 dd. 18 x 12,
5 do. 16 x 12,
10 do. 14 x 12,
26 do. 12 x 10,
—
54

J. H. PARKER.

Spanish Ship *Zafiro.*

TO be sold by Mr. R. J. JONES, at 2 o'clock, at the *North Wharf*, on FRIDAY NEXT, the 6th instant, on account of whom it may concern,

THE HULL, MASTS, SPARS, RIGGING, SAILS, and APPURTENANCES OF SAID VESSEL.

Also, about 100 Tons of BALLAST, consisting of PIG and OLD IRON.

THOMSON, WATSON, & Co., Agents.

Cape Town, 2nd July 1849.

Tonnage for Cadiz.

TENDERS will be received untill Noon on THURSDAY next the 5th inst., for the conveyance HENCE to CADIZ, of such part of the Cargo of the Spanish Ship "Zafiro," as may be found undamaged, consisting of Weight and Measurement Goods, ESTIMATED AT ABOUT 600 TONS, Specification of which may be obtained of the Undersigned.

Also for the Passage of Capt. TUTON, Officers and Passengers 10 in number, and 33 Seamen, exclusive of provisions.

THOMSON, WATSON & Co.

Cape Town, 2nd July 1849.

THOMSON, WATSON, & CO.

ARE NOW LANDING

EX "OCHTERTYRE."

AND OTHER RECENT ARRIVALS, and have for Sale at their Stores—

BAR AND HOOP IRON, and Rivets,
GUNS and SHOT,
Horse Shoes,
No. 4, Spades,
PLOUGH SHARES,
Ploughs and Harrows,
Grubbing Hoes,
Soap Pots,
DEALS, various lengths,
Stockholm Tar,
Saddles and Bridles,
Porter Corks,
Table Knives and Forks,
WAGGON CANVAS,
Cart and Ship's Canvas,
Sacking and Grain Bags,
Hessian and Osnaburghs,
Grey Punjums and Voerchitz,
WHITE PATNA RICE,
Mauritius and Loaf Sugar,
Caper and Orange Pekoe Tea,
ALLSOPP'S ALE,
Edinbro' Ale,
WHITBREAD'S Ale and Porter, in Hhds,
Black's Sherry and Port,
Do. Champagne,
Cordial and Spengler's Gin.

ALSO, AN ASSORTMENT OF

Fine and Fancy Goods.

13, Heerengracht

RECEIVED per *Ochtertyre* and *Countess of Zetland*, Red Deals and Bar Iron of various dimensions.

Also, per "*Kaapstad*," some cases of excellent round Cheese, for Sale at the Handel Maatschappy Stores.

P. W. KEYTEL.

Received per "Kaapstad."

PEARL BARLEY, Vinegar, Anchovies, Herrings, Smoked Salmon, Pickles, Brandy, Fruit, Mineral Water, Princess Beer, Liquers, Gin, Glassware, Ironmongery, Table Linen, Shalloons, Woollens, Dutch Cloth, Red Baize, Flannel, White Baize, Molton Counterpanes, Dutch Woollen Blankets, 30 inch Canvas, and various Cotton and Linen Goods. O. J. TRUTER.

20, St. George's-street.

SHARES! SHARES!

THE Undersigned is instructed to purchase *for Cash*,—

12 South African Bank Shares
10 C. G. Hope Trust and Assurance Company
4 Cape Good Hope Bank
10 to 20 Colonial Bank.

And to Sell, Terms—Credit, 4 months, with interest thereon—

3 South A. Fire and Life Assurance Company Shares.
10 Marine Company " "
70 to 95 Union Bank " "
10 or more New Graaff-Reinet Bank—(Terms Cash)
3 Protecteur Association.

Wanted to Purchase a small House in the centre of the Town. Several properties in Cape Town for barter, no objection to take Shares.

W. N. FRUSHARD,
Colonial Bank Chambers.

In the Insolvent Estate of HANS JURIE CROUSE.

ON THURSDAY, the 12th July next, the Undersigned will cause to be publicly sold on the Spot, Certain LOT OF BUILDING GROUND situated in the Village of Swellendam.

T. OSTERLOH, Sole Trustee.

Caledon, 15 June 1849.
JOS. BARRY, Auctioneer.

MUTUAL

Life Assurance Society of the Cape of Good Hope.

NOTICE TO MEMBERS.

NOTICE is hereby given, in accordance with the terms of the 10th and 35th Sections of the Deed of Agreement, that the FOURTH GENERAL ANNUAL MEETING OF MEMBERS of the said Society will be held

THIS DAY,

THE 2D OF JULY 1849,

At the Society's Office, No. 12, Heerengracht, Cape Town, for the purpose of receiving an account and statement of the affairs and business of the Society, made up to the 31st May 1849, and for electing three Directors in the room of those who retire; also for the appointment of two persons to be Auditors, and for other general purposes.

The Directors who retire by rotation, and who are eligible for re-election, are HERCULES CROSSE JARVIS, Esq., WILLIAM GEORGE ANDERSON, Esq., and JOHN WATTS EBDEN, Esq., M.A.

The Chair to be taken at 12 o'Clock.

By Order of the Directors,
E. THOMPSON, Secretary.

LANDED PROPERTY,

Liberal COMPETITION MONEY & BONUS.

PUBLIC SALE WITHOUT RESERVE, OF

MR. FORBES STILL'S

ELIGIBLE LANDED PROPERTY.

THE Undersigned, being duly authorised, will cause to be publicly sold,

THIS DAY,

THE 2ND OF JULY 1849, AT 11 o'CLOCK PRECISELY

ON THE SPOT.

Those commodious and well known Stores in St. George's-street, situated between Messrs. RUDD & Co., and Mr. RUTHERFOORD'S Stores. They have been always well let, are in excellent order, and well adapted for a Mercantile Establishment, which has been carried on there for a great number of years, and,

TO-MORROW,

(TUESDAY,) 3rd JULY, 1849

AT 11 O'CLOCK PRECISELY,

ON THE SPOT,

The elegant and agreeably situated Family Residence in Somerset Road, replete with every convenience, having Water laid into the Premises. It is built of the best Material and in the latest style. The extensive Stores adjoining the House in Somerset Road, also well built and advantageously situated in the vicinity of the North Jetty.

A spacious Yard likewise adjoining the Stores in Somerset Road.

And further, in the rear of the above described Property, a large piece of Ground, opposite to Mr. BRANING'S Buildings, enclosed by substantial walls, very suitable for the erection of small Dwelling Houses.

HENRY SHERMAN,
c/o. FORBES STILL.

Mr. J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

BOARD OF EXECUTORS.

Public Sale of Immoveable Property.

THE Directors of the Board of Executors, duly qualified thereto by Mr. JOHAN HENDRIK RUTGERS, will cause to be sold on THURSDAY, the 5th July next, at 11 o'Clock A.M., certain House under double Story, situate in Leeuwen-street, between Long- and Loop-streets. Said House is in the best state of repair, and has lately been occupied as a Lodging House.

Liberal Competition Money and Bonus will be given, and the Conditions of Sale to be seen at the Office of the Board, No. 35, St. George's-street, will be made very favorable.

C. J. C. GIE, Sec.

Cape Town, June 21, 1849.

HOUSE & PREMISES.

IMMEDIATELY after the above Sale, Messrs. BLORE & BARTMAN (instructed by the Undersigned who is on the eve of leaving this Colony,) will sell by public auction, certain HOUSE & PREMISES, marked No. 4, situated in the best part of Cape Town, at the lower end of Bree street.

For Further particulars apply to the Auctioneers.

H. JACOBS.

Cape Town, June 30, 1849.

Fidei Commissary Inheritances

In the Insolvent Estates of JOHAN GEORGE MULLER, DIRK GYSBERT MULLER, and ADRIAAN MARTHINUS MULLER.

WILL be Sold, on SATURDAY, the 7th July next, precisely at 12 o'Clock, on the Stoep of the Commercial Exchange, the Right of each of the above-named Insolvents, in a Capital Sum of £6,000, or £1,750, bequeathed by the late Mr. J. G. MULLER, Father of Insolvents, to his wife, Mrs. MARIA JOHANNA VAN RENNEN, the Testators having burthened the said Capital with the entail of Fidei Commissum, the Interest or Usufruct of which Capital to be enjoyed by said Mrs. the Widow MULLER, during her natural life. For further particulars refer to the Will of Mr. J. G. MULLER, of which an extract will be produced on the day of sale.

C. L. HERMAN, Sole Trustee in the Insolvent Estate of J. G. Muller.

R. A. ZEEDERBERG, C. L. HERMAN, } Joint Trustees in the Insolvent Estates of D. G. en A. M. Muller.

Fidei Commissary Inheritance.

In the Insolvent Estate of DIRK GYSBERT MULLER, as Married in Community of Property with Miss MARIA JACOBA SERRURIER.

WILL be Sold on SATURDAY, the 7th July next, precisely at 12 o'Clock, on the Stoep of the Commercial Exchange.

The right of the above named Insolvent in the interest or usufruct of a Capital Sum of £6250, bequeathed by the late J. P. SERRURIER, Esq., father of Insolvent's wife, to Mrs. J. P. SERRURIER, (deceased's wife,) now remarried to C. VAN RENNEN, Esq The Testator having burthened the said Capital with the entail of Fidei Commissum, the interest or usufruct of which Capital to be enjoyed by Mrs. C. VAN RENNEN, during her natural life.

For further particulars refer to the will of Mr. J. P. SERRURIER, of which an extract will be produced on the day of Sale.

R. A. ZEEDERBERG, Jun. C. L. HERMAN, } Joint Trustees.

OMNIBUSES.

STELLENBOSCH & SOMERSET.

ON WEDNESDAY next the Undersigned's Omnibuses will leave Stellenbosch and Somerset at 5 o'Clock in the Morning, for the accommodation of those desirous to attend the General Meeting on that day.

J. C. FAURE.

Stellenbosch, June 29, 1849.

THE PAARL POSTWAGON.

WILL leave Cape Town for the Paarl on THURSDAY, the 5th, instead of WEDNESDAY, the 4th instant.

F. J. BERNHARDI.

Paarl, June 28, 1849.

PRAYER MEETINGS.

PUBLIC Meetings for Prayer and Humiliation, with reference to the fearful Visitation with which this Colony is threatened, will be held, D. V., in the South African Missionary Chapel, Long-street, TO-MORROW TUESDAY, the 3rd July.

The Service to be conducted in the Dutch Language will commence at four o'Clock in the Afternoon, and that in the English, at half past six in the Evening.

Ministers of various Denominations will lead the Devotional exercises of the Services.

£2000.

THE Undersigned are desirous of investing the above sum upon first Mortgage of Landed Property in Cape Town.—Application for a less sum will not be attended to.

McDONALD BUSK & Co.

16 en 17 Burg street.

South African Association for the Administration and Settlement of Estates.

ON the occasion of the Public Meeting, on WEDNESDAY NEXT, the 4th instant, the Office of this Association will be closed.

J. DE WET, Sec.

Cape Town, June 30, 1849.

The Race Challenge to Swellendam.

£150 has been lodged in the hands of the Undersigned by "Mr. Boots," to cover the *Challenge* given by the Cape Horses to the Swellendam Horses, particulars of which have already twice appeared in the "Zuid-Afrikaan"

£50 has been staked also, as a bet, that the *Swellendam Course* which the Horses ran over in March last, was considerably short of the stated distance, having been incorrectly measured.

The Challenges and the Bet are open till the 1st August 1849.

H. CRIGHTON,
Secry. South African Turf Club.

STELLENBOSCH,

12 DORP-STREET.

MR. E. B. HOFFMANN, being about to dispose of his Stock of Merchandize, a good opportunity for Speculators now offers itself in as much as the Shop,—an extensive Building under double flat roof,—with the Glass Cases, Fixtures, &c. &c., therein,—is offered to let. It is situated in the best part of this Town.—Apply to the owner. JOS. HOFFMAN, Sen.

☞ Business has been carried on there for upwards of 30 years.

PAPER HANGINGS.

PAPER HANGINGS of all Descriptions, with Borders to match, at low Prices, to had at No. 48 St. Georges-street.

J. M. BROWN,

FOR SALE at the Wine Stores of R. A. ZEEDERBERG, Jun.

French Brandy in Puncheons,
Ditto in Hogsheads,
Ditto in 10 Gallon Casks,
Ditto in Cases of 1 dozen,
Gin in large Red Cases,
Do. do small Green Cases,
Liquers in Cases of dozen,
Vermicelli,
Macaroni,
Anchovis,
Salad Oil,
Lamp Oil,
Corks,
Olives,
Perfumery,

By large or small quantities.

Read Here!

GREAT REDUCTION.

IN consequence of the great demand for H. DRURY'S celebrated "Mouth Snuff," he is happy to inform his Town and Country Customers that in future he will be enabled to sell it at 1s. 6d. the lb. at his three Establishments in Cape Town, warranted superior to any ever manufactured in this Colony.

H. D. has also for Sale, best Leaf Tobacco at 54s. the 100 lbs, Manillas, Nos. 3, 4 and 5, Havanahs, Van Zan Dyks, Cubas, and every other description of Cigars of the best quality.

Shopkeepers and others will find these Establishments the most reasonable in Town.

N.B. H. D's. Mouth Snuff is warranted to keep

S. A. PRIVATE WIDOWS' FUND.

Established March 1831.

ACTUAL CAPITAL £12.075.

DIRECTORS.

O. J. TRUTER, Esq., Chairman.
G. W. SPENGLER, Esq., Vice Chairman.

Messrs. P. J. ROUX, A. F. C. LIND, W. A. J. DE SMIDT, M. WOEKE, P. A. BRAND. Messrs. WM. SMUTS, J. BARRY, H. HOFMEYR, C. BOSENBERG,

J. C. GIE, M.A., Treas. and Sec.

THIS Fund ensures a pension of £37 10s. to the Widows of its Members, which pensions continue, and are paid to the Widows personally, even in case they should re-marry.

Twenty-four Widows now enjoy this allowance from the fund.

The interest of the Capital, joined to the contributions of members, has till now produced sufficient sums not only to pay the pensions to the widows of members to the fund, but also to add annually a considerable sum to the original fund.

The entrance fee and contributions are very moderate, the first from £25 to £45, according to the age of the applicant, which in no case is to exceed 45 years, payable in three instalments; and the contribution is only 4s. 6d. per month.

The Directors meet every first Saturday in the Month at 9 o'Clock a.m., at the Office of the Board of Executors, where the Treasurer and Secretary will attend to receive applicants for membership, and other business will be daily transacted.

J. C. GIE, M.A., Treasurer and Secretary.

Cape Town, May 1848.

REQUIRED a Dry Nurse.—Apply to Mrs. WATERMEYER, Rheede street Gardens.

MEETINGS UNDER INSOLVENT ESTATES.

BEFORE the Master of the Supreme Court, in the Master's Office, Public Buildings, Cape Town, on WEDNESDAY, the 4th July 1849, at 10 o'clock, viz.,—

J. G. Kruger	1st Meeting.
Town & Caffyn	1st do.
F. F. Uys	2d do.
Joseph Merrels	2d do.
The Widow Porteous	2d do.
Ch. Friedleben	Special do.
Geo. Coleman	do. do.
F. P. F. Pfister	do. do.

DIED, on the 27th instant, my beloved Son JEAN ALEXANDER SIMONIS, at the youthful age of 19 years, 4 months and 2 days, after a painful illness of more than 22 months, of which notice is hereby given to Relatives and Friends.

Widow J. J. SIMONIS, born THERON.

Paarl, June 30, 1849.

IMMEDIATE!!

Convicted Felons.

THE LAST HOPE OF THE COLONISTS,—injured and degraded by the SECRETARY FOR THE COLONIES, without hope of protection from the LOCAL GOVERNMENT,—

THE PLEDGE

"Not to employ, and to drop all intercourse with those who employ," CONVICTED FELONS UNDER SENTENCE OF TRANSPORTATION, is placed for signature by all true men, in the COMMERCIAL EXCHANGE, PUBLIC LIBRARY, the TOWN HOUSE, the BANKS, INSURANCE OFFICES, and all other places of Business in this City.

June 22nd, 1849.

Convicted Felons.

A PUBLIC MEETING of the Inhabitants of Cape Town and its vicinity, will be held in the COMMERCIAL EXCHANGE, CAPE TOWN,

ON WEDNESDAY

The 4th of July next.

AT 10 O'CLOCK IN THE FORENOON,

To Petition Her Majesty the Queen, and both Houses of Parliament, to rescind the Order in Council, whereby this Colony is made a Penal Settlement.

By Order of the Anti-Convict Association,
J. B. EBDEN, Chairman.

Cape Town, 20th June 1849.

N B. The proceedings will be conducted in both languages—English and Dutch.

SAVINGS' BANK.

AT a Meeting of the Committee of Management of the Cape of Good Hope Savings' Bank Society, held on Saturday, the 23rd day of June, 1849,—the following Resolutions were unanimously adopted:—

1.—That, considering the introduction into this Colony of Convicted Felons, holding Tickets of Leave, or otherwise, an unmitigated evil; resolve—that they will not grant Loans to any person applying, directly or indirectly, for the services of, or employing any such Convicted Felon,—and that they will call up any Loan which any person so applying for or employing any such Convicted Felon, may have previously obtained.

2.—That no Deposits shall be received, directly or indirectly, from any Convicted Felon introduced into this Colony, or from any person applying for, or employing any such Felon.

By Order of the Committee of Management,
J. T. JURGENS, Secretary.

S. A. ASSOCIATION,

AT a General Meeting of the Members of the S. A. Association for the Administration and Settlement of Estates, held on SATURDAY the 30th June 1849, the following resolution was unanimously adopted.

That, considering the introduction into this Colony of Convicted Felons, holding tickets of leave or otherwise, an unmitigated evil, the meeting resolve that this Association will not grant loans to any persons applying directly or indirectly for the services of, or employing any such Convicted Felon, and that they will call up any loan which any person so applying for or employing any such Convicted Felon may have previously obtained.

And that this Association will not act, or continue to act, as Agents for any person so applying for or employing any such Convicted Felon.

J. DE WET, Secretary.

BOARD OF EXECUTORS.

AT a Special Meeting of the Directors held this 27th Day of June, 1849,

IT WAS RESOLVED,

"That this Board will not entertain any application for Loans from any Person or Persons, who may apply for, or employ Convicted Felons about to be introduced into this Colony, and that Monies already granted on Loan to any Person or Persons who may so apply for or employ Convicted Felons or Persons holding Tickets of Leave, will be forthwith called in.

C. J. C. GIE, Secretary.

SOUTH AFRICAN

PRIVATE WIDOWS' FUND.

NO application for Loans from any Person or Persons, who may apply for, or employ any of the Convicted Felons about to be introduced in this Colony, will be entertained, and all moneys already granted on Loan to, and due by any Person or Persons who shall apply for, or employ any Convicted Felon or Felons or Persons holding Tickets of Leave, will forthwith be called in.

By Order of the Directors,
J. C. GIE, Ms., Treasurer.

Western Province Bank Paarl.

PUBLIC NOTICE.

ACCORDING to Resolutions unanimously agreed upon at an extraordinary Meeting of Directors held this day,—No business will be transacted or Accounts kept with any one who shall apply for or receive any Convicted Felons into his service or who shall use his influence for their distribution.

In short, it was resolved to coincide in every particular with the measures adopted by similar Institutions &c in Cape Town, and the Bank will be closed on the 4th proximo, to enable all to attend the Public Meeting on the all absorbing subject of Convictism on that day in Cape Town.

J. R. ZEEDERBERG, President.

Paarl, June 28th, 1849.

Convicts.

NOTICE is hereby given to all Persons indebted to the Undersigned, and to all Tenants or Occupiers of Houses let by him, not to employ, admit into their Establishments or Houses, work with or for, or associate with, ANY CONVICTED FELON or FELONS sent into this Colony,—on pain of having their Debts called in, and the Tenants or Occupiers expelled from their Houses.

G. N. MECHAU.

Bree-street, 26th June, 1849.

WARNING.

THE Undersigned hereby notifies, that after the arrival of the Convicts expected per *Neptune*, and who will be dispersed throughout the Colony, pursuant to the Order in Council promulgated by His Excellency the Governor, he will not allow any person, unkown to him, of whatever tongue or nation, to come on his Farm; nor will any such person be allowed access to his Dwelling, or be in anywise accommodated unless he shall show a certificate setting forth his baptismal name, the names of his Parents, his birth place, age, avocation, the name of the Ship in which he may have come hither, and the object of his journey, such certificate to be signed by a Magistrate or other Lawful Authority.

JACOB EKSTEEN.

Paardenberg, June 28, 1849.

ALL Persons, without distinction, are hereby warned not to hunt, either by day or by night, on my lands, nor to fire a single shot, in consequence of my having thereby sustained serious annoyance and loss. My Mules are worried to death, and are so dispersed that my kind neighbours have availed themselves of the opportunity to drive them (although knowing them) across three Farms to the lands of others, for the purpose of dragging me into difficulties and loss. All dogs hereafter found off the public thoroughfares will be shot, and all those willfully transgressing will be prosecuted. To prevent disappointment I advice every person not to ask for leave, as I am determined not to grant it.

JACOB EKSTEEN.

Paardenberg, June 28, 1849.

TO LET.

A House with an uninterrupted view of Table Bay, in Dixon-street.

F. S. BERNING.

TO LET.

THE Undersigned's Shop, No. 26, Hottentots-Square, well adapted for the Trade with Farmers.

A. G. MULLER.

1,400 *fat Sheep and Goats.*

ON TUESDAY, the 3rd July next, the Undersigned will cause to be publicly sold at the place of Mr. D. DE VILLIERS, D'Urban, the above number of Sheep and Goats, brought up by Mr. JOH. BRINK, Ds.

J. A SCHICKERLING.

Cape Town, June 13, 1849.

180 *excellent fat slaughter Oxen,* 70 *young Oxen.*

THE above number of Cattle will be sold on TUESDAY, the 3rd July next, at the Place of Mr. JAN BEYERS, Stikland, by Mr. D. A. DE VILLIERS.

ERNST LANDSBERG.

40 DRAUGHT OXEN.

ON TUESDAY, the 10th July next, will be publicly sold at the Place of Mr. D. J. D. DU TOIT, at Klein Drakenstein, the above number of Draught Oxen, in good condition, brought up by Mr. J. D. DE VILLIERS.

D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

Paarl, June 28, 1849.

160 *Fat Slaughter Oxen and Cows.*

ON MONDAY, the 16th July 1849, will be sold at Stikland, at the Place of Mr. JAN BEYERS, the above number of Oxen, brought up by Mr. JOHN JOHNSTONE.

THOMSON, WATSON, & Co.

Cape Town, June 28, 1849.

Mr. D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

June 27. *John Panter*, bark, 292 tons, J. Humphreys, from Newcastle April 12, to this port. Cargo coals. W. Dobie & Co., Agents.

28 *Workington*, brig, 160 tons, W. Bell, from East London June 16, to this port, Cargo sundries. Passengers, 4 soldiers, and 3 prisoners. A. Phillips, Agent.

30. *Arthur Pickering*, American bark, 254 tons, H. Nickersen, from Algoa Bay June 23, to this port and Boston.—Cargo sundries. Passengers, Mrs. Nickersen, Capt. Hurd Mr. Eagar. I. Chase, Agent.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

June 28. *Reflector*, bark, T. Manning, to Mauritius.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

SHIPS.

Jane Perie, J. Booth, Calcutta.—Phillips & Co.
Scindian, J. Cammell, Calcutta.—Thomson & Co.

BARKS.

Countess of Zetland, W. Jones, Penang.—Thomson & Co.
John Panter, J. Humphreys.—Uncertain.—Dobie & Co.
Ochtertyre, P. Robb.—Uncertain.—Thomson & Co.
Zuleika, J. Williamson.—Uncertain.—Dickson & Co.

BRIGS.

Idalia, J. Candler, London.—Dobie & Co.
Mountain Maid, J. Wishart, Algoa Bay.—J. Searey.
Workington, W. Bell, East London.—A. Phillips.

SCHOONERS.

Amicus, J. Arthur, Adelaide.—J. Parker.
Bellestie, J. Dixon, Breede River.—Thomson & Co.
Courier, R. Wingfield, Crozets.—J. Searey.
Gil Blas, T. Metcalf, Algoa Bay.—Dobie & Co.
G. H. Harrison, J. Scott, Knysna.—J. Searey.
Gem, W. Gleddising, Port Natal.—Ross & Co.
Iris, W. N. Ball, Algoa Bay.—Thomson & Co.
Louisa, H. Davis, Mossel Bay.—A. Phillips.

CUTTER.

Antelope, J. Bakeland.—Uncertain.—Phillips & Co.

DUTCH—SCHOONER.

Kaapstad, J. van Hall, Amsterdam.—O. J. Truter.

FRENCH—BARK.

George Cavier, C. Larue, Bombay.—Borradailes & Co.

AMERICAN—SHIP.

Concordia, W. Stephens, Calcutta.—I. Chase.

BARK.

Arthur Pickering, B. Nickersen, Boston,—I. Chase.

SPANISH—SHIP.

Zafira, J. Tuton, Cadiz.—Thomson & Co.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents

H.M. Frigate *Southampton*, Capt. N. Corry.—Flag Ship.
H.M. Steamer *Dee*, Commander G. Filmer.
H.M. Steamer *Geyser*, Commander F. J. Brown.

SHIP.

Devon, R. J. Langley, London.—Searight & Co.

MARKT PRYZEN

Tot den Juny, 30 1849.

		Rds. Sch. St.		Rds. Sch. St.
Aloe per lb.	Aloes per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Amandelen per lb.	Almonds per lb.	0 0 5	—	0 1 1
Appelen, per lb.	Apples per lb.	0 0 3	—	0 1 4
Abrikozen, per ditto	Apricots ditto	0 1 1	—	0 1 3
Aardappelen, per mud	Potatoes p muid	5 2 0	—	9 4 0
Azyn, per legger	Vinegar per leag.	24 0 0	—	56 0 0
Bonen per mud	Beans per muid.	6 0 0	—	27 7 0
Botor per pond	Butter per lb.	0 5 0	—	0 6 0
Brandewyn per legger	Brandy per leag.	180 0 0	—	203 0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	1 0 0	—	1 3 0
Drooge Ossenhuiden.	Dry Ox Hides do	2 1 0	—	7 0 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc.	1 0 0	—	1 2 4
Erwten per mud	Peas per muid	18 0 0	—	19 6 0
Garst dito	Barley per muid	4 5 0	—	5 6 3
Ganzen per stuk	Geese each	1 4 0	—	2 0 0
Haver per mud	Oats per muid	4 2 0	—	6 2 0
Havergerven per 100 ponden	Oatsheaves per 100 lb.	2 4 0	—	3 2 0
Hoenders per stuk	Henseach	0 4 4	—	0 6 2
Houtskolen per zak	Charcoal p sack	0 0 0	—	0 0 0
Honig per pond	Honey per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kazen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kalkoenen per stuk	Turkeys each	3 7 3	—	4 2 0
Kaf per 16 zakken	Chaff 16 sacks	35 0 0	—	40 0 0
Koorn per 10 mud	Wheat pr. 10 m	130 0 0	—	165 0 0
Linzen per mud	Lentil per muid	19 6 0	—	19 6 0
Melies dito	Maize do.	6 4 0	—	8 5 0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lbs	0 0 0	—	0 0 0
Okkernooten pr. lb.	Walnuts per lb.	1 4 0	—	0 1 5
Oliphantstanden p. lb.	Elephs. Teeth lb	0 0 0	—	0 0 0
Peren per pond	Pears per pound	0 0 0	—	0 0 0
Persiken dito	Peaches do.	0 0 2	—	0 1 2
Rog per mud	Rye per muid	6 0 0	—	6 4 0
Rozynen per lb.	Raisins per lb.	0 0 4	—	0 1 0
Tabak dito	Tobacco do.	0 2 0	—	0 2 2
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea.	0 2 4	—	0 4 0
Stroo per 16 zakken	Straw p. 16 sacks	0 0 0	—	0 0 0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	0 0 0	—	0 0 0
Uijen per mud	Onions per muid	13 2 0	—	16 7 0
Varkens, gemeste	Pigs, fattened ea.	12 4 0	—	27 0 0
——ongemeste	—— unfattened.	4 0 0	—	6 5 0
——speen	—— sucking	2 1 0	—	3 0 0
Vederen, Struis p. st.	Feathers, Ost. ea.	0 4 0	—	0 4 0
——bedde p. lb.	——Bed per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0 2 0	—	0 2 1
Vygen dito	Figs per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wyn, ordinaire p legger	Wines, ordinary per leaguer	50 0 0	—	60 0 0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wol, fyne, dito	Wol, fine, do.	0 0 0	—	0 0 0
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	1 0 0	—	1 3 0
Zout per mud	Salt per muid	0 0 0	—	4 0 0
Zuurlemoenzap per ½-aam	Lemon Juice per ½-aam	0 0 0	—	0 0 0
Zoo leder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0 0 0	—	0 0 0
Zeep per pond	Soap per lb.	0 0 0	—	0 0 0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 12, Wale-street.
J. W. LOTZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street.
} PROPRIETORS.